

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Art. I - Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul I „Dispoziții generale”

1. După punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Definiții ale termenilor comuni

Art. 7 - (1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

23. persoană fizică rezidentă - orice persoană fizică ce îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a) - d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, un cetățean

străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România și nici membrii familiilor acestora;

[...]

Norme metodologice:

1¹. Prin centrul intereselor vitale se înțelege statul cu care relațiile personale și economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. Astfel, se va acorda atenție familiei sale, soțului/soției, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreținerea persoanei fizice și care sosesc în România împreună cu aceasta, relațiilor sale economice și relațiilor sale sociale. Prin relații economice se poate înțelege: angajat al unui angajator român, implicarea într-o activitate de afaceri în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România. Prin relații sociale se poate înțelege: membru într-o organizație caritabilă, religioasă, participări la activități culturale sau de altă natură.”

2. După punctul 21 se introduc două noi puncte, punctele 21¹ și 21², cu următorul cuprins:

„*Codul fiscal:*

Definiția sediului permanent

Art. 8

[...]

(7¹) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum și sediile permanente din România aparținând persoanelor juridice străine beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică și orice alte activități, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu acești parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate pentru activități desfășurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea și a altor activități similare se va avea în vedere data de începere a activității din contractele încheiate sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

[...]

Norme metodologice:

21¹. Prin sintagma „orice alte activități” din alin. (7¹) al art.8 din Codul fiscal se înțelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

21². Atunci când nu este încheiat contract în formă scrisă, se înregistrează documentele care justifică prestările efective de servicii pe teritoriul României: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piață sau orice alte documente corespunzătoare.”

B. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. După punctul 14 se introduc două noi puncte, punctele 14¹ și 14², cu următorul cuprins:

„14¹. Veniturile și cheltuielile rezultate din evaluarea titlurilor de participare, efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil. În valoarea fiscală a titlurilor de participare se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

14². Veniturile și cheltuielile reprezentând dobânzile/penalitățile/daunele interese contractuale anulate prin acte adiționale la contractele economice încheiate sunt venituri impozabile, respectiv cheltuieli deductibile, în condițiile în care dobânzile/penalitățile/daunele interese stabilite în cadrul contractelor economice inițiale au reprezentat cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile, pe măsura înregistrării lor. În acest caz, se ajustează profitul impozabil al perioadei fiscale în care au fost înregistrate inițial veniturile și cheltuielile respective.”

2. La punctul 23, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) dobânzile, penalitățile și daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe măsura înregistrării lor;”

3. La punctul 23, după litera h) se introduc două noi litere, literele i) și j), cu următorul cuprins:

„i) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare, înregistrată potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

j) cheltuielile reprezentând cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include și consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuției energiei electrice.”

4. La punctul 43, litera d) se abrogă.

5. Punctele 45 - 47, se abrogă.

6. După punctul 71⁷ se introduce un nou punct, punctul 71⁸, cu următorul cuprins:

„71⁸. Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuție care nu se mai finalizează și se scot din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare sau abandonare, precum și valoarea rămasă a investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, în situația în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.”

7. Punctul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„86. În scopul aplicării prevederilor art.27 alin.(3) lit.c) din Codul fiscal, activele și pasivele aparținând unei activități economice a persoanei juridice române care efectuează transferul sunt identificate pe baza criteriilor de identificare a totalității activelor și pasivelor, prin care se apreciază caracterul independent al ramurii de activitate prevăzute de pct.86². Nu se consideră active și pasive aparținând unei activități economice elementele de activ și/sau de pasiv aparținând altor activități economice ale persoanei juridice române care efectuează transferul, activele și/sau pasivele izolate precum și cele care se referă la gestiunea persoanei juridice respective.”

8. După punctul 86² se introduce un nou punct, punctul 86³, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Asocieri cu personalitate juridică înființate potrivit legislației unui alt stat

Art. 28²

[...]

(2) În cazul în care o persoană juridică română este participant într-o asocieră cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, aceasta determină profitul impozabil luând în calcul veniturile și cheltuielile atribuite corespunzător cotei de participare în asocieră.

Norme metodologice:

86³. În aplicarea prevederilor alin.(2) al art. 28² din Codul fiscal, pentru situația în care profitul obținut de persoana juridică română, participantă într-o asocieră cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfășoară

activități prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor date în aplicarea art. 31 din Codul fiscal.”

9. Punctul 94 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 32 - Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, se recuperează numai din veniturile impozabile realizate de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara în care este situat sediul permanent. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.”

10. După punctul 97 se introduc patru noi puncte, punctele 97¹ - 97⁴, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declararea și plata impozitului pe profit

Art. 34

[...]

(5) Următorii contribuabili au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, astfel:

a) organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

b) contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

c) contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) - e) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), care, în anul precedent, se aflau în una dintre următoarele situații:

a) nou-înființați;

b) înregistrează pierdere fiscală la sfârșitul anului fiscal precedent;

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfășoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în anul pentru care se datorează impozitul pe profit aplică sistemul de declarare și plată prevăzut la alin. (1). În sensul prezentului alineat nu sunt considerați contribuabili nou-înființați cei care se înregistrează ca efect al unor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii.

[...]

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, determină plățile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicii prețurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

[...]

(17) Prin excepție de la prevederile alin. (16), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

Norme metodologice:

97¹. Contribuabilii nou-înființați în cursul unui an fiscal, alții decât cei prevăzuți la art.34 alin.(4) și (5) din Codul fiscal, aplică, pentru anul înființării, sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la art.34 alin.(1) din Codul fiscal.

97². Încadrarea în activitățile prevăzute la art.34 alin. (5) lit.b) din Codul fiscal, este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind

aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obținute de contribuabili din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură se face la sfârșitul fiecărui an fiscal, iar în situația în care veniturile majoritare se obțin din alte activități decât cele menționate, aceștia vor aplica pentru anul fiscal următor, sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la art.34 alin.(1) din Codul fiscal.

97³. În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică și se corectează în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

97⁴. În aplicarea prevederilor art.34 alin.(17) din Codul fiscal, contribuabilii regii autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligația de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligația de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreținere, înlocuire și dezvoltare.”

11. Punctele 98 - 99¹ se abrogă.

12. După punctul 99⁴ se introduce un nou punct, punctul 99⁵, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Depunerea declarației de impozit pe profit

Art. 35

[...]

(2) Contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) și e) au obligația de a depune și declarația privind distribuirea între asociați a veniturilor și cheltuielilor.

Norme metodologice:

99⁵. În aplicarea prevederilor art. 35 alin.(2) din Codul fiscal contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) și e) din Codul fiscal efectuează definitivarea și plata impozitului pe profit anual prin formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, până la data de 25 martie inclusiv a anului următor.”

C. Titlul III – Impozitul pe venit

1. După punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 42 - În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

[...]

Norme metodologice:

4¹. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind și formele de sprijin acordate din bugetul de stat și din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislația internă și reglementările europene de exemplu:

- ajutoarele de stat acordate producătorilor agricoli, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare, începând cu anul 2010, potrivit actelor normative de aprobare a respectivelor ajutoare de stat.

- sprijinul acordat producătorilor agricoli sub forma schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare potrivit Ordonanței de urgență nr.125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările ulterioare și pentru modificarea art.2 din Legea nr.36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură și actelor normative date în aplicarea acesteia;

- sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală prin Axa 1 Îmbunătățirea competitivității sectoarelor agricol și forestier prin Măsurile 112 - Instalarea tinerilor fermieri și 141- Sprijinirea fermelor agricole de semi-subzistență.”

2. Punctul 7² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât

câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la cap. VIII¹. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării și bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

[...]

Norme metodologice:

7². Veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice sunt venituri neimpozabile.

Nu sunt cuprinse în bunurile mobile din patrimoniul personal deșeurile valorificate prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea, veniturile realizate fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IX „Venituri din alte surse” din Codul Fiscal.”

3. La punctul 9, liniuța a doua se modifică și va avea următorul cuprins:

„9.

[...]

- veniturile realizate de către persoane fizice asociate în forme de proprietate asociative prevăzute de art. 26 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr.18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, din valorificarea direct sau prin intermediul formelor de proprietate asociative respective a produselor silvice, în condițiile legii;”

4. Punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, masa lemnoasă definită potrivit legislației în materie, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.”

5. Punctul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

Art. 48 - (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de

venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfășura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

c¹) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiții în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (16).

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;

3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;

4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei

reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum și pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizația plătită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f¹) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la fonduri de pensii facultative, în conformitate cu legislația în vigoare, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare voluntară de sănătate, conform legii, în limita echivalentului în lei a 250 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociaților sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați și contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

m) cotizații plătite la asociațiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

n) cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizațiile plătite la asociațiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) și la alin. (5) lit. h);

e) donații de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile datorate autorităților române și străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) Abrogată

i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

l¹) 50% din cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului. Prin excepție, cheltuielile privind combustibilul efectuate în cadrul activității în scopul realizării de venituri sunt deductibile integral pentru situația în care vehiculele respective se înscriu în oricare din următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept

care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.

m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

Norme metodologice:

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, venituri obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii prin centrele de colectare a deșeurilor și orice alte venituri obținute din exercitarea activității inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea. În venitul brut se includ și veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise și neîncasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În venitul brut al afacerii se include și suma reprezentând contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activității și la încetarea definitivă a acesteia în patrimoniul personal al contribuabilului, operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul încetării definitive a activității, din punct de vedere fiscal, sumele obținute din valorificarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloacele fixe, obiectele de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri se includ în venitul brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități, precum și al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în condițiile continuării activității, se include în venitul brut al

afacerii care urmează să se transforme/schimbe și contravaloarea bunurilor și drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat.

În cazul bunurilor și drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, se aplică următoarele reguli:

- cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie și bază de calcul al amortizării;

- cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la prețul practicat pe piață; pentru acestea nu se calculează amortizare și nu se deduce din veniturile noii activități,.

În cazul bunurilor și drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidența contabilă și nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

- sumele primite ca despăgubiri;

- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

În cazul începerii unei activități ca urmare a schimbării modalității de exercitare a activității și/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități și/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea și/sau transformarea formei de exercitare a activității.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declarația privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea și/sau transformarea formei de exercitare a activității se reportează și se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 80 din Codul fiscal.”

6. Punctul 36¹ se abrogă.

7. Punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Reguli generale aplicabile pentru deducerea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor sunt și următoarele:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, inclusiv în cazul cheltuielilor reprezentând plăți efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale.”

8. La punctul 38, liniuța 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

[...]

- cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor, potrivit legii;”

9. Punctul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

Art. 49 - (1) În cazul contribuabililor care realizează venituri comerciale definite la art. 46 alin. (2), venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfășurării activității.

(2) Ministerul Finanțelor Publice elaborează nomenclatorul activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, care se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în conformitate cu activitățile din Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare. Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București au următoarele obligații:

- a) stabilirea nivelului normelor de venit;
- b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(2¹) Norma de venit pentru fiecare activitate independentă desfășurată de contribuabil care generează venit comercial nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.

(3) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulțirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor. Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale și a municipiului București sunt cele prevăzute în normele metodologice.

(4) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate independentă, care generează venituri comerciale, pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități care generează venituri comerciale, venitul net din aceste activități se stabilește prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate desemnată conform alin. (2) și o altă activitate independentă, venitul net anual se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 48.

(7) Abrogat

(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligația să completeze numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări, potrivit reglementărilor contabile elaborate în acest scop.

(9) Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, începând cu anul fiscal următor au obligația determinării venitului net anual în sistem real. Această categorie de contribuabili are obligația să completeze corespunzător și să depună declarația privind venitul estimat/ norma de venit până la data de 31 ianuarie inclusiv. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei a sumei de 100.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României, la sfârșitul anului fiscal.

Norme metodologice:

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri comerciale și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanțelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Prin ordin al ministrului finanțelor publice se vor stabili activitățile din Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, care generează venituri comerciale în sensul art. 49 din Codul fiscal.

În situația în care un contribuabil desfășoară aceeași activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfășurare a activității.

În cazul în care un contribuabil desfășoară mai multe activități pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit de la locul desfășurării fiecărei activități, corectate potrivit criteriilor specifice.”

10. Punctul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

Art. 51 - (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/ norma de venit și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani.

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației privind venitul estimat/ norma de venit cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Norme metodologice:

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit și depunerea acesteia până la data de 31 ianuarie inclusiv;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/ norma de venit și depunerea acesteia în termen de 15 zile de la începerea activității.”

11. Punctele 59 și 60 se abrogă.

12. Punctele 61, 64, 64¹ și 66¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente

Art. 52 - (1) Pentru următoarele venituri, plătitorii persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

- a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;**
- b) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, precum și a contractelor de agent;**
- c) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;**
- d) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV¹, care nu generează o persoană juridică.**

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

- a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - c), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX²;**
- b) în cazul veniturilor prevăzute la alin.(1) lit.d), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asocieră.**

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit.d), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV¹.

Norme metodologice:

61. Plătitorii veniturilor prevăzute la art.52 alin. (1) lit.a) - c) din Codul fiscal au obligația de a calcula, de a reține și vira în cursul anului fiscal impozitul reprezentând plată anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili. Plata anticipată se calculează prin aplicarea cotei de 10% la diferența dintre venitul brut și contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX² din Codul fiscal. Reținerea impozitului reprezentând plată

anticipată se efectuează din veniturile plătite în baza contractului civil încheiat în formă scrisă între plătitorul de venit și beneficiarul venitului, contribuabil potrivit Titlului III din Codul fiscal.

[...]

64. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură și care realizează venituri din activități independente și în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat și să efectueze în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

64¹. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real și pentru care plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate în conformitate cu art. 52 din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilității în partidă simplă. Fac excepție de la determinarea venitului net anual pe baza contabilității în partidă simplă, contribuabilii care realizează venituri prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52¹ din Codul fiscal.

[...]

66¹. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, a contractelor de agent, precum și din activități de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art. 52¹ din Codul fiscal.”

13. După punctul 66¹ se introduce un nou punct, punctul 66², cu următorul cuprins:

„66². Pentru veniturile realizate în baza contractelor aflate în derulare la data de 1 octombrie 2011, altele decât cele pentru care, la data respectivă erau aplicabile prevederile art. 52 din Codul fiscal și care sunt calificate drept contracte civile începând cu data de 1 octombrie 2011, obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului reprezentând plăți anticipate, sunt cele în vigoare la data plății veniturilor respective.”

14. Punctul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„85. În categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilite în condițiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.”

15. Punctul 112 se modifică și va avea următorul cuprins:

„112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfășoară pentru mai mulți angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligația să declare numai angajatorului ales, funcția pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declarației pe propria răspundere. Declarația pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial. La schimbarea locului unde se află funcția de bază, angajatul are obligația depunerii unei declarații pe propria răspundere de renunțare la funcția de bază la angajatorul ales inițial.”

16. Punctul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Termenul de plată a impozitului

Art. 58 - (1) Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat și reținut la data efectuării plății acestor venituri, se virează, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii și venituri asimilate salariilor:

a) asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, persoane juridice, cu excepția instituțiilor publice, care în anul anterior au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro și au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate și întreprinderile individuale, precum și persoanele fizice care exercită profesii libere și asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(3) Numărul mediu de salariați și veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 296¹ alin. (1³) și (1⁴).

Norme metodologice:

[...]

122. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2) al art. 58 din Codul fiscal.

17. Punctele 124 - 126 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

Art. 59 - (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului au obligația să completeze și să depună declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la art. 93 alin. (2).

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

Norme metodologice:

124. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit și se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală. Plătitorul de venit este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut.

[...]

125. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru salariații care au fost detașați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceștia.

126. În situația în care plata veniturii salariale se face de unitatea la care salariații au fost detașați, plătitorul de venituri din salarii care a detașat comunică plătitorului la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare salariat.

Pe baza acestor date unitatea la care salariații au fost detașați întocmește statele de salarii, calculează impozitul și transmite lunar unității de la care au fost detașați informațiile solicitate prin ordinul ministrului finanțelor publice, în

scopul completării declarației privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.”

18. Punctul 124¹ se abrogă.

19. Punctele 137¹ și 138 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

Art. 62 - (1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(1¹) În cazul veniturilor obținute din închirierea bunurilor mobile și imobile din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza chiriei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei.

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2¹) În cazul veniturilor obținute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părți și reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(2²) În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

(2³) Venitul net din arendă se stabilește la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2⁴) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, impozitul fiind final.

(2⁵) Impozitul astfel calculat și reținut pentru veniturile din arendă se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(2⁶) În cazul în care optează pentru determinarea venitului net din arendă în sistem real, contribuabilii sunt obligați să precizeze în scris, în contractul/raportul juridic încheiat, la momentul încheierii acestuia. Modalitatea de impunere aleasă este aplicabilă pentru toate veniturile realizate în baza contractului/raportului juridic respectiv.

[...]

Norme metodologice:

[...]

137¹. În situația în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

138. Venitul net se determină ca diferență între sumele reprezentând chiria în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuielă forfetară de 25% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.”

20. La punctul 152, liniuța a treia se modifică și va avea următorul cuprins:

[...]

- veniturile obținute din valorificarea deșeurilor prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea; fac excepție veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor, prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile.”

21. La punctul 152 după liniuța 10 se introduce o nouă liniuță, liniuța 11, cu următorul cuprins:

”
[...]

- sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor și a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.”

**22. Punctele 161 -164 și 166 se modifică și vor avea următorul cuprins:
„Codul fiscal:**

Declarații privind venitul estimat/norma de venit

Art. 81 – (1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finală, au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat/norma de venit, se depune odată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți. Contribuabilii care obțin venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal au obligația înregistrării contractului încheiat între părți precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de 15 zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent.

(3) Contribuabilii care în anul anterior au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, odată cu declarația privind venitul realizat, și declarația privind venitul estimat/norma de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun declarația privind venitul estimat/ norma de venit completată corespunzător.

Norme metodologice:

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarației privind venitul estimat/ norma de venit, pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat/ norma de venit revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real și desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat/ norma de venit contribuabilii care desfășoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/ norma de venit la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, odată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației privind venitul estimat/ norma de venit pe fiecare sursă de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinței bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declarație privind venitul estimat/ norma de venit contribuabilii care realizează venituri din arendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din activități agricole, impuse pe bază de norme de venit, și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/ norma de venit până la data de 31 ianuarie completată corespunzător. Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

[...]

166. În sensul art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declarații privind venitul estimat/ norma de venit în vederea recalculării nivelului plăților anticipate se înțelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situații de forță majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.”

23.Punctele 168 și 170 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Stabilirea plăților anticipate de impozit

Art. 82 - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se

comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Nu se datorează plăți anticipate în cazul contribuabililor care realizează venituri din arendare și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului anual efectuându-se potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 septembrie inclusiv și 50% din impozit până la data de 25 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat/ norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1).

(5¹) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile prevăzute la art.78 alin.(1) lit. f) se stabilește prin aplicarea cotei de 16%

asupra venitului brut și reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real.

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente și agricole, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

Norme metodologice:

[...]

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie, cu excepția veniturilor din activități agricole, pentru care sumele reprezentând plăți anticipate se achită până la 25 septembrie și 25 noiembrie. În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor sub forma arende și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

[...]

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat/norma de venit.”

24. Punctele 176 și 177 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declarația privind venitul realizat

Art. 83 - (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(1[^]1) Declarația privind venitul realizat se completează și pentru contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2), caz în care plățile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepția art. 82 alin. (7).

(2) Declarația privind venitul realizat se completează și se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câștigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(2¹) Declarația de impunere trimestrială se completează pentru câștigul net determinat/pierderea netă determinată la sfârșitul fiecărui trimestru, generat/generată de tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise.

(3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din activități menționate la art. 52 alin. (1) lit. a) - c), a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 52¹;

b¹) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă de arendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 62 alin. (2¹);

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 63 alin. (2), a căror impunere este finală, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

d) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art.60;

e) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

f) venituri din pensii;

g) venituri din activități agricole, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

i) venituri din alte surse.

Norme metodologice:

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități

independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor și venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Fac excepție de la depunerea declarației privind venitul realizat contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2) din Codul fiscal și cei care obțin venituri prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal și care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52¹ din Codul fiscal, pentru care impozitul reținut este final.

Declarațiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie - 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.”

25. Punctul 209 se modifică și va avea următorul cuprins:

„209. Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

În cazul în care același venit din salarii este supus impunerii atât în România, cât și în străinătate, statului străin revenindu-i dreptul de impunere potrivit convenției de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu respectivul stat, organul fiscal competent din România va proceda la regularizarea impozitului datorat de rezidentul român, pe baza cererii depuse. În vederea regularizării impozitului, contribuabilii care au fost impuși pentru aceleași venituri obținute din salarii atât în România, cât și în alt stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii vor depune la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, împreună cu cererea de restituire sau declarația privind veniturile realizate din străinătate, după caz, următoarele documente justificative:

a) fișa fiscală sau documentul menționat la art.59 alin. (2) din Codul fiscal, după caz, întocmită/întocmit de angajatorul rezident în România sau de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială;

b) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul;

c) contractul de detașare;

d) orice alte documente ce pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate pentru veniturile plătite de angajatorul rezident în România sau de către un sediu permanent în România.

Procedura de regularizare a impozitului datorat de rezidentul român se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Veniturile din activități dependente desfășurate în străinătate și plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile în România potrivit prevederilor Codului fiscal și nu fac obiectul creditului fiscal extern.”

26. Punctele 212 și 213 se abrogă.

D. Titlul V „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”

1. La punctul 2, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea sau achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau petrolului.”

2. Punctul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9. La impunerea și declararea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfășurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul fiscal.”

3. La punctul 9⁶, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) În cazul în care transferul oricăror titluri de valoare deținute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative revin beneficiarului nerezident al câștigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar

pentru cazurile prevăzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligațiile ce îi revin potrivit art. 66 alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câștigului sau împuternicitul desemnat va depune declarația de impunere trimestrială, respectiv declarația privind venitul realizat, va îndeplini obligațiile fiscale și va anexa la aceste declarații câte o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română.

În situațiile prevăzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozitul pe câștigul din transferul oricăror titluri de valoare, acesta are obligația de a păstra certificatul de rezidență fiscală al beneficiarului venitului, precum și de a îndeplini celelalte obligații declarative.

În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricăror titluri de valoare este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.”

4. La punctul 12, alineatele (4) și (5) se abrogă.

5. La punctul 12, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile art.15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi sunt cele menționate la pct.21³ din normele de aplicare a art. 20¹ din Codul fiscal, respectiv cele menționate la art. 124²⁶, lit.x) din Codul fiscal.”

6. Punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

Art. 118

[...]

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării

legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

Norme metodologice:

13. (1) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul său de rezidență, precum și de cele ale legislației Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de

rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

(5) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(6) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1).

(7) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(8) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin.(1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.”

7. După punctul 13 se introduce un nou punct, punctul 13¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

Art. 118

[...]

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii

Europene, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripție, stabilit prin legislația statului român.

Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislației Uniunii Europene coroborat cu legislația internă, după caz, se efectuează independent de situația obligațiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

Norme metodologice:

13[^]1. (1) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impuneri sau din legislația Uniunii Europene, după caz, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(2) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite nerezidentului, acesta depune, în termenul legal de prescripție o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit.

(3) Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri sau a legislației Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislația internă, se efectuează de către plătitorul de venit, independent de situația obligațiilor sale fiscale.

(4) Plătitorul de venit va calcula și va restitui nerezidentului suma reprezentând impozit reținut în plus, astfel:

a) în situația în care cota de impunere stabilită în convențiile de evitare a dublei impuneri sau de legislația Uniunii Europene este mai mică decât cea prevăzută de Codul fiscal, suma restituită nerezidentului este egală cu diferența de impozit plătit în plus;

b) în situația în care potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri sau legislației Uniunii Europene nu se datorează impozit, suma restituită nerezidentului este egală cu impozitul plătit în România;

(5) În vederea recuperării de la buget a sumelor efectiv restituite, plătitorul de venit va depune la organul fiscal competent în administrarea sa declarația/declarațiile fiscală/fiscale rectificativă/rectificative cu diminuarea obligațiilor fiscale, în care va înscrie suma efectiv restituită persoanei nerezidente cu titlu de impozit reținut în plus.

(6) Ulterior depunerii declarației fiscale rectificative, plătitorul de venit va depune la același organ fiscal o cerere de restituire a impozitului plătit în plus, soluționarea cererii realizându-se potrivit legislației în materie.

(7) În situația în care restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, sau a legislației Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislația internă, nu se poate efectua de către plătitorul de venit, contribuabilul nerezident își va recupera de la bugetul statului, acest impozit plătit în plus, personal sau prin împuternicit. Procedura de restituire a impozitului plătit în plus se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

8. Punctele 14 și 14¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

Art. 118

[...]

(4) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală atât pentru rezidenți, cât și pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) din Codul fiscal, care sunt supuși impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, având în România obligație fiscală integrală.

14¹. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta Certificatului privind atestarea activității desfășurate în România de către sediul permanent al unei persoane juridice străine. Organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite și taxe poate elibera, la cererea acestora, certificatul prin care se atestă că sediul permanent a desfășurat activitate în România.”

9. Punctul 15 se abrogă.

10. Punctul 15¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declarații anuale privind reținerea la sursă

Art. 119 - (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului fiscal curent pentru anul expirat.

[...]

Norme metodologice:

15¹. Declarația depusă de plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, are următorul cuprins :

ANEXĂ

**DECLARAȚIE INFORMATIVĂ
PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT ȘI PLĂTIT PENTRU
VENITURILE CU REGIM DE REȚINERE LA SURSĂ/VENITURI
SCUTITE, PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI
Anul _____**

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume fiscală/CNP		Cod de identificare			
Adresa:	Județ				Sector
Localitatea					
Strada		Nr.	Bloc	Scara	
Etaj	Ap.				
Cod poștal	Telefon			Fax	
E-mail					

**B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT
NEREZIDENT**

Nr.crt.	Denumirea statului de rezidență al beneficiarului de venit	Denumire/Nume Prenume	Cod de identificare fiscală atribuit de autoritatea din România

**C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT LA
SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT
NEREZIDENȚI**

Nr.crt.	Denumire/Nume și prenume	Natura venitului	Venitul beneficiarului	Impozit reținut și	Actul normativ care

	beneficiar de venit nerezident		de venit nerezident (suma brută)	plătit la bugetul statului / scutire de impozit	reglementează impunerea / scutirea

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Nume, prenume _____
 ștampila
 Funcția _____

Semnătura și

Loc rezervat organului fiscal
 înregistrare _____

Număr de

Data

Declarația se completează în două exemplare:

- Originalul se depune la organul fiscal în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al plătitorului de venit.
- Copia se păstrează de către plătitorul de venit.

11. După punctul 15^{^1} se introduce un nou punct, punctul 15^{^2}, cu următorul cuprins:

15^{^2}. Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, pot solicita organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul lor fiscal, atribuirea codului de identificare fiscală pentru contribuabilii nerezidenți, definiți potrivit Codului fiscal, care realizează venituri supuse regulilor de impunere la sursă.”

E. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”

1. La punctul 4, alineatele (4), (7) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Grupul fiscal se poate constitui de către persoane impozabile care sunt administrate de către același organ fiscal competent.

[...]

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal și va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii prevăzute la alin. (6).

[...]

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării și va comunica această decizie reprezentantului. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic și au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași notificare va numi un alt reprezentant propus de membrii grupului.”

2. La punctul 4 alineatul (13), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) reprezentantul:

1. va prelua, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârșitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum și soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare.

2. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în art. 156^{^2} din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție

intracomunitară de bunuri sau de servicii, precum și orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum și rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum și formularul de decont de taxă consolidat;

5. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.”

3. La punctul 6, alineatul (5) se abrogă.

4. La punctul 6 alineatele (7) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) În conformitate cu prevederile art 145 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor de bunuri și servicii în măsura în care face dovada că acestea sunt utilizate în scopul operațiunilor sale care dau drept de deducere. Pierderile tehnologice nu intra sub incidența prevederilor art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal în limitele stabilite potrivit legii sau, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum, dar pentru a preveni practici abuzive depășirea acestor norme este asimilată livrării de bunuri conform art.128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul societăților de distribuție e energiei electrice nu intră sub incidența prevederilor art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuție a energiei electrice, care include și consumul propriu comercial. Deducerea taxei pentru achizițiile de bunuri/servicii utilizate în activități economice care dau naștere la pierderi tehnologice se realizează pe baza prevederilor generale ale art.145 alin. (2) sau, după caz, ale art.147 din Codul fiscal.

[...]

(13) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, casarea activelor corporale fixe, indiferent dacă sunt sau nu de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, nu constituie livrare de bunuri. Se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate, dacă la achiziția sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcția acestora taxa a fost dedusă total ori parțial și dacă următoarele operațiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziția sau, după caz, fabricarea, construcția, prima utilizare după modernizare ori transformare. Prevederile art. 148 nu se aplică în cazul casării de active corporale fixe de altă natură decât bunurile de capital.”

5. La punctul 6 alineatul (14), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt, au fost sau vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă și/sau nu sunt de același fel ca și cele care sunt sau au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;”

6. La punctul 6, alineatele (19) și (20) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(19) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(20) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul art. 128 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul art. 129 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoțită de prestări de servicii complementare care pot avea, ținând seama de importanța pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale și de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operațiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.”

7. Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129 - (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 145¹;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operațiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Abrogat.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) și (7) se aplică în mod corespunzător și prestărilor de servicii.

Norme metodologice:

7. (1) În sensul art. 129 alin. (1) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părți și nu se refacturează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeași prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acționează în nume propriu, prin tranzacții succesive, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 129 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârșitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârșitul perioadei de leasing și data la care locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, situație în care valoarea de transfer va cuprinde și suma ratelor care nu au mai ajuns la scadență, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operațiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziția locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.

(4) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele și în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri

sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele și în contul altei persoane este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului civil. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmește factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(6) Prevederile alin. (5) sunt aplicabile și în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(7) Prevederile pct. 6 alin. (14) - (16) se aplică corespunzător și pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal.

(8) În sensul art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu sunt asimilate unei prestări de servicii cu plată numai în situația în care sunt destinate altor scopuri decât desfășurarea activității sale economice. De exemplu, o societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziția grădiniței de copii organizate în cadrul societății comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

(9) Prevederile pct. 6 alin. (9) și (10) se vor aplica corespunzător și pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(10) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(11) În sensul art. 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică și care este în principal automatizată, necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 125¹ alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului

software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 129 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar și în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceștia.”

8. La punctul 13, alineatele (9), (10) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui/denumirii și adresei aferente acestuia în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoare adăugată;

b) atunci când beneficiarul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura

serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declarație din partea clientului său în ceea ce privește scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declarație reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților, se consideră că prestatorul a acționat cu bună-credință în ceea ce privește determinarea locului prestării serviciilor și este scutit de orice viitoare obligație de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parțial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile și parțial în scopul activității economice, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană impozabilă. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană neimpozabilă. În ceea ce privește utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanțele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecințe în ceea ce privește stabilirea locului prestării, cu excepția situației în care se poate face dovada unei practici abuzive.

[...]

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității și care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Comunității are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obține din partea beneficiarului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfășoară activități economice astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității;

b) atunci când beneficiarul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de țara de stabilire și utilizat pentru a identifica societățile sau de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă și dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).”

9. Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14. (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile și au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile, cuprind printre altele, operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri pentru o construcție sau o parte a unei construcții care sunt alocate unei anumite parcele de teren, indiferent dacă construcția este ridicată sau nu;

b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe șantier;

c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcții, precum și lucrările de construcții și demolare efectuate asupra unei construcții sau asupra unor părți ale unei construcții;

d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigatul și fertilizarea;

e) supravegherea și evaluarea riscurilor și integrității bunurilor imobile;

f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăți ca garanție pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului și daunelor-interese în contextul unor litigii;

g) arendarea, concesiunea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate de alin.(3), inclusiv depozitarea de bunuri pentru

care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;

h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, inclusiv dreptul de a sta într-o anumită locație pe o durată limitată de timp ca rezultat al conversiei dreptului de utilizare comună a locației respective;

i) atribuirea și transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la lit. g) și h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părți ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânatoare sau de acces la sălile de așteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod sau tunel;

j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, renovare a unei construcții sau a unei părți de construcții, inclusiv lucrări cum ar fi curățarea, placarea, tapetarea și parchetarea;

k) instalarea sau asamblarea de mașini sau echipamente care, după instalare sau asamblare, se califică drept bunuri imobile;

l) întreținerea, reparația, inspecția și supravegherea de mașini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se califică drept bunuri imobile;

m) managementul proprietății, altul decât managementul portofoliului de investiții în proprietati imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăților imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidențial de către sau în numele proprietarului respectivelor proprietăți imobiliare;

n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum și intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;

o) serviciile de natură juridică referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum ar fi serviciile notariale, sau întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacă tranzacția în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietății se realizează sau nu;

p) acordarea de credite atunci când o anumită construcție sau parte dintr-o construcție sau un anumit teren ce urmează a fi achiziționate, construite, renovate sau reparate se ipotechează;

q) servicii de asigurare și de reasigurare care acoperă riscul de pierdere și de deteriorare a bunurilor imobile

r) punerea la dispoziție de spații de parcare;

s) închirierea de seifuri care sunt bunuri imobile prin natura lor;

(3) Nu se consideră servicii legate de bunul imobil, în sensul art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri/schițe pentru o construcție sau o parte a unei construcții care nu sunt alocate unei anumite parcele de teren;

b) depozitarea mărfurilor într-un bun imobil fără ca o anumite parte a bunului imobil să fie atribuită pentru uzul exclusiv al clientului;

c) închirierea unui bun imobil sau a unei părți a unui bun imobil pentru a fi utilizat/utilizată în mod concret în scopuri publicitare;

d) intermedierea în ceea ce privește serviciile de cazare la un hotel sau cazare în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, în cazul în care este realizată de către un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane;

e) asigurarea unei locații în stand la un târg sau la o expoziție și la alte evenimente similare și alte servicii specifice prin care se permite expozantului să-și expună obiectele, cum ar fi designul standului, transportul și depozitarea obiectelor, furnizarea de utilaje, instalarea de cablu, servicii de asigurare și furnizarea de materiale publicitare;

f) instalarea sau asamblarea, întreținerea și repararea, verificarea sau supravegherea de mașini sau echipamente care nu sunt, sau nu devin, parte din bunul imobil;

g) gestionarea unui portofoliu de investiții în proprietăți imobiliare;

h) servicii de natură juridică, altele decât cele reglementate de alin. (2), în legătură cu contracte, inclusiv recomandări date cu privire la termenii unui contract de transfer de bunuri imobile, sau în legătură cu punerea în aplicare a unui astfel de contract, sau pentru dovedirea existenței unui astfel de contract, în cazul în care astfel de servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate pentru un bun imobil.

(4) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.”

10. La punctul 14³, alineatele (1) - (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În scopul aplicării prevederilor art. 133 alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) și alin. (6) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, și care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport și pot realiza efectiv acest lucru.

(2) Potrivit prevederilor alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

- a) vehiculele terestre, precum automobile, motocicletele, biciclete, triciclete și rulote;
- b) remorcile și semiremorcile;
- c) vagoanele feroviare;
- d) navele;
- e) aeronavele;

f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;

g) tractoarele agricole și alte vehicule agricole;

h) vehiculele pentru invalizi acționate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt immobilizate în permanență și containerele.”

11. La punctul 15¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal:

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare include prestarea serviciilor ale căror caracteristici esențiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăți, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizații periodice;

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde următoarele servicii, fără a se limita la acestea:

1. dreptul de acces la spectacole, reprezentații teatrale, reprezentații de circ, parcuri de distracții, concerte, târguri, expoziții și alte evenimente similare;

2. dreptul de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiții;

3. dreptul de acces la evenimente educaționale și științifice, precum conferințe și seminarii;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde utilizarea unor facilități, în schimbul plății unei cotizații, precum cele oferite de o sală de gimnastică sau altele asemănătoare;

d) serviciile auxiliare prevăzute la art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plății unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalațiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.”

12. La punctul 15¹, după alineatul (4) se introduce un alineat nou, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal conceptul de eveniment nu cuprinde serviciile de instruire, indiferent de durata procesului de instruire, care nu sunt organizate sub forma unor seminarii.”

13. Punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134¹ - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignat la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică și altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar în contul consignantului când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție, dar și pentru alte activități economice.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în situația în care bunurile provin din import și beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct.1, fiind aplicabile prevederile art. 136 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.”

14. Punctul 16¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134² - (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile

reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

(3) Taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimentele menționate la art. 138. Totuși, regimul de impozitare, cotele aplicabile și cursul de schimb valutar sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

Norme metodologice:

16¹. (1) Prevederile art. 134² alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operațiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este același ca și al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea de bază. Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul și, corespunzător, și cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operațiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziții intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit art. 135 din Codul fiscal. În situația în care nu se poate determina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 mai 2010. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: 1.000 euro x 4,18 lei/euro x 19% = 794,2 lei.

În luna iulie, societatea primește factura emisă la data de 16 iulie 2010 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate

intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: $5.000 \text{ euro} \times 4,26 \text{ lei/euro} \times 24\% = 5.112 \text{ lei}$.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

$$1.000 \text{ euro} \times 10\% \times 4,18 \text{ lei/euro} \times 19\% = 79,42 \text{ lei}$$

$$5.000 \text{ euro} \times 10\% \times 4,26 \text{ lei/euro} \times 24\% = 511,2 \text{ lei.}''$$

15. La punctul 19, Exemplul nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să își recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și, dacă locul este în România, refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situația în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din România este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operațiunilor refacturate.”

16. La punctul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României. În cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii sau de încasarea unui avans cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi

va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv la data regularizării operațiunii. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul țării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei și 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

$[(1.000 \text{ euro} \times 4,2 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] = 21.400 \text{ lei.}$

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

$21.400 \text{ lei} \times 24\% = 5.136 \text{ lei.}$

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul țării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la prețul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans = 2.000 euro x 4,1 lei/euro = 8.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 8.200 lei x 19% = 1.558 lei.

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.200 lei și 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: $[(2.000 \text{ euro} \times 4,1 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] = 8.200 \text{ lei} + 17.200 \text{ lei} = 25.400 \text{ lei.}$

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: $25.400 \text{ lei} \times 24\% = 6.096 \text{ lei.}''$

17. Punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141 - (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități;

Norme metodologice:

24. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare și alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menținerea sau refacerea sănătății, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la art. 141 alin. (1) lit.a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge sau alte probe în vederea testării prezenței unor viruși, infecții sau alte boli, în numele angajatorilor sau asiguratorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană și cazare pacienților în timpul spitalizării și îngrijirii medicale, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la art. 141 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal. Totuși, scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod și nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului;

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menținerea sau refacerea sănătății, ci mai degrabă furnizarea unor informații necesare pentru luarea unei decizii cu consecințe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum și examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluționării unor litigii, precum și efectuarea de examinări

medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fișe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza CEJ C-122/87 Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unități autorizate conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum și serviciile de cazare și masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii Publice, cât și pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare și masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeași persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament - cauza CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii, poate furniza serviciile de tratament, cazare și masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare și/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă și/sau cazare.”

18. La punctul 25[^]1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ 25[^]1. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările ulterioare, precum și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici pentru activitatea de perfecționare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Agenția Națională a

Funcționarilor Publici în baza art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 1066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici.”

19. La punctul 35, alineatele (7) – (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Excepția prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanțe, se aplică în funcție de natura operațiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanțe sau factoring.

(8) În situația în care, conform contractului, scopul operațiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanțe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanțele aferente unui credit acordat asumându-și poziția creditorului, operațiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepției prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Operațiunile cu creanțe se clasifică, în funcție de contractul încheiat între părți, în:

- a) operațiuni prin care persoana care deține creanțele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanțelor;
- b) operațiuni care presupun cesiunea creanțelor.”

20. La punctul 35, după alineatul (9), se introduc șase noi alineate, alineatele (9¹) – (9⁶), cu următorul cuprins:

„(9¹) În situația prevăzută la alin.(9) lit. b), se disting operațiuni prin care:

- a) cesionarul cumpără creanțele, fără ca operațiunea să aibă drept scop recuperarea creanței;
- b) cesionarul cumpără creanțele, asumându-și sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanțelor de la cedent;
- c) cesionarul cumpără creanțele, asumându-și riscul neîncasării acestora, la un preț inferior valorii nominale a creanțelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanțelor de la cedent.

(9²) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situația prevăzută la alin.(9¹) lit.b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operațiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanțelor în situația prevăzută la alin.(9) lit. a), realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul persoanei care deține creanțele, taxabilă conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9³) În situația prevăzută la alin.(9¹) lit. b), se consideră că cesiunea creanței de către cedent nu reprezintă o operațiune în sfera de aplicare a TVA.

(9⁴) În situația prevăzută la alin.(9¹) lit.a):

a) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mare decât valoarea nominală a creanței, cedentul realizează o operațiune scutită de TVA conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct.3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanței, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(9⁵) În cazul cesiunii de creanță prevăzute la alin.(9¹) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanței de către cedent reprezintă o operațiune scutită de TVA în sensul art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b)cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operațiune.

(9⁶) În sensul alin. (9) – (9⁵) au fost pronunțate și deciziile în cauzele Curții Europene de Justiție nr. C-305/01 Finanzamt Groß-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH și C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.”

21. La punctul 35, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanțe prevăzute la alin. (9²) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanțare.”

22. La punctul 35 alineatul (15), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) organismele de plasament colectiv definite conform legislației în vigoare care reglementează aceste organisme;”

23. Punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi

sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizării a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție sau parte a unei construcții, transformate, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției sau a părții din construcție, astfel cum aceasta este stabilită printr-un raport de expertiză, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

Norme metodologice:

37. (1) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare și a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare și de demolare formează o operațiune unică în ceea ce privește TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcției existente și a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcției în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financiën.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții sau al unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal

de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcții intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcții noi.

(6) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situația în care livrarea unui teren pe care se află o construcție are loc ulterior livrării construcției sau independent de livrarea construcției, livrarea fiind realizată de persoana care deține titlul de proprietate asupra construcției sau de altă persoană care deține numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.”

24. După punctul 37 se introduce un nou punct, punctul 37¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (5) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 145¹.

Norme metodologice:

37¹ . În cazul livrării de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal, scutirea prevăzută la art. 141 alin. (2) lit.g) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care achiziția bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziție a făcut obiectul restricționării la 50% a dreptului de deducere, conform prevederilor art. 145¹ din Codul fiscal.”

25. Punctul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

Art. 145 - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹;

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) și la art. 129 alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153.

(4¹) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit art. 11, sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Norme metodologice:

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României, se aplică prevederile art. 147² din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, în situația în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 147² din Codul fiscal și în perioada respectivă îndeplineau condițiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 147² din Codul fiscal. Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, aplică prevederile art. 147¹ din Codul fiscal inclusiv pentru achizițiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situația în care pentru respectivele achiziții nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 147² din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 – 147¹ din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6) - (8) și pct. 62 alin. (4) - (6).

(4) În aplicarea prevederilor art. 145 alin. (4¹) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplică procedura prevăzută la pct. 75, se acordă dreptul de deducere a taxei, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145 – 147¹ din Codul fiscal, pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv fiscal potrivit legii sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă, prin efectul legii sau prin opțiune, în situația în care respectiva persoană impozabilă nu ar fi fost inactivă.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achizițiile de bunuri efectuate în situațiile prevăzute la alin. (4) nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) În cazul imobilizărilor în curs de execuție care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiții, fiind scoase din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă își poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art 145 alin.(2) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare sau după casare, dacă din circumstanțe care nu depind de voința sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 145 alin.(2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontziltng (INZO) împotriva Statului Belgian.

(7) Justificarea intenției persoanei impozabile de a realiza operațiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condițiile de a fi considerate noi în sensul art 141 alin.(2) lit. f) din Codul fiscal și al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/inchirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 din prezentele norme în vederea exercitării opțiunii de taxare a operațiunilor respective în conformitate cu art 141 alin.(3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman -Van Deelen împotriva Minister van Financiën. Organele de inspecție fiscală vor permite în timpul desfășurării controlului depunerea acestor notificări.”

26. Punctul 45¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Limitări speciale ale dreptului de deducere

Art. 145¹ - (1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, se deduce 50% din taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și, respectiv, 50% din taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.

(2) Prin achiziție de vehicule, în sensul alin. (1), se înțelege cumpărarea unui vehicul din România, importul sau achiziția intracomunitară a vehiculului.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică inclusiv în situația în care au fost emise facturi și/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parțială a vehiculelor rutiere motorizate, înainte de data de 1 ianuarie 2012, dacă livrarea acestora intervine după data de 1 ianuarie 2012 inclusiv.

(4) Abrogat.

(5) În cazul vehiculelor exceptate potrivit alin. (1) se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 145 și art. 146 - 147¹.

Norme metodologice:

45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservește personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;

b) vehiculele utilizate exclusiv pentru pază și protecție sunt vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența

materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

c) vehiculele utilizate exclusiv pentru curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

d) vehiculele utilizate exclusiv drept care de reportaj reprezintă vehiculele rutiere special amenajate pentru a găzdui tehnica specifică pentru înregistrări audio video sau transmisii complexe video, audio și/sau date prin unde hertziene ori medii optice, capabile să efectueze producții de televiziune sau radio înregistrate ori transmise în direct sau să transmită la distanță prin tehnologii de radiofrecvență (radiorelee, transmisii prin satelit) ori prin fibră optică semnalul unei producții de televiziune sau de radio către alte care de reportaj ori către un telecentru sau un sediu central de radiodifuziune;

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. În această categorie sunt cuprinse și vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea ori la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;

g) vehiculele utilizate exclusiv de agenți de recrutare a forței de muncă sunt vehiculele utilizate în cadrul activității agenților de plasare a forței de muncă de către personalul care se ocupă în principal cu recrutarea și plasarea forței de muncă. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de recrutare a forței de muncă.

(2) În sensul art. 145¹ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înțelege vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.”

27. La punctul 53, alineatele (2), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă câștigă dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situații cum ar fi:

- a) modificări legislative,
- b) modificări ale obiectului de activitate,
- c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere.

Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea, sau după caz, într-un decont de taxă ulterior.

[...]

(6) În baza art. 148 lit. a) și c) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să ajusteze, la data modificării intervenite, taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere a taxei ca urmare a unor situații cum ar fi:

- a) modificări legislative,
- b) modificări ale obiectului de activitate,
- c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere.

Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(7) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, prin valoare rămasă neamortizată se înțelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute,

persoana impozabilă va declara și va plăti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din Codul fiscal, pentru valoarea rămasă neamortizată, inclusiv în situația în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silită. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.”

28. Punctul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

Art. 149 - (1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(5¹) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se vor efectua pentru același bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul

taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

54. (1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane se efectuează de către persoana care închiriaza, dă în leasing sau pune la dispoziția altei persoane bunurile respective, cu excepția situației prevăzute la alin. (2). Data la care bunul se consideră achiziționat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanțator. Pentru taxa aferentă achiziției bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin durată normală de funcționare se înțelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile conform prevederilor legale în vigoare. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil sau a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil. În situația în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depășește 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform art. 149 sau art. 148 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului

imobil. În scopul calculării acestei depășiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, așa cum sunt înregistrate în contabilitate. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 149 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(3) În situația în care în cursul perioadei de ajustare expiră contractul de închiriere, leasing, concesiune sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziția altei persoane și bunul de capital este restituit proprietarului, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/transformatările efectuate conform alin. (2) își încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

(4) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situația bunurilor de capital livrate în cadrul procedurii de executare silită, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă

perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercită pe bază de pro rata se aplică prevederile alin. (6). Dispoziții tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de pro rata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru operațiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părții din bunul de capital utilizate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferența rămasă de $\frac{4}{5}$ sau $\frac{19}{20}$, va fi ajustată o singură dată și înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziția tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană se decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuință sau pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operațiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinației bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2007 în vederea desfășurării de operațiuni cu drept de deducere și deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplul nr. 3, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal deține un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 și s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafața clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, la schimbarea destinației unei părți din clădire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial, aferentă acestor ani, care reprezintă $300.000 \text{ lei} \times 3 \text{ ani} = 900.000 \text{ lei}$;

- pentru perioada rămasă 2010 - 2026 = 17 ani, taxa se ajustează astfel:

- $5.100.000 \text{ lei} \times 30\% = 1.530.000 \text{ lei}$ - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală în care apare modificarea de destinație. În situația în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire se mărește sau se micșorează, se fac ajustări suplimentare în plus sau în minus conform aceleiași proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziții tranzitorii:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal închiriaza în cursul anului 2007 o clădire care a fost cumpărată în cursul aceluiași an și s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentă bunului cumpărat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriat în regim de scutire conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafața bunului imobil. Persoana impozabilă a efectuat următoarea ajustare în anul 2007:

$9.000.000 : 20 = 450.000$; $450.000 \times 50\% = 225.000 \text{ lei}$, taxă de ajustat aferentă anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: $225.000 \times 19 = 4.275.000 \text{ lei}$, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2008 și până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafața închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiași bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (6).

(6) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin.

(2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise în exemplu. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția cărora se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal. Față de ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit.a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazul prevăzut la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atâta timp cât bunul de capital este alocat unei activități în cazul căreia nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul din următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (5), (8) sau (9).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3.800 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1.520 lei (3.800 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30%.

La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $3.800 \text{ lei} \times 30\% = 1.140 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (1.520 lei), iar diferența de 380 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: $3.800 \text{ lei} : 5 = 760$.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: $1.140 \text{ lei} : 5 = 228 \text{ lei}$.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 760 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 228 lei.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

- pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%;
- deducere autorizată: $760 \text{ lei} \times 50\% = 380$;
- deja dedus: 228 lei;
- deducerea suplimentară permisă: $380 \text{ lei} - 228 \text{ lei} = 152 \text{ lei}$.

Ajustarea pentru anul 2010:

- pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%;
- deducere autorizată: $760 \text{ lei} \times 20\% = 152 \text{ lei}$;
- deja dedus: 228;
- ajustare în favoarea statului: $228 \text{ lei} - 152 \text{ lei} = 76 \text{ lei}$.

Ajustarea pentru anul 2011:

- pro rata definitivă pentru 2011 este de 25%;
- deducere autorizată: $760 \text{ lei} \times 25\% = 190 \text{ lei}$;
- deja dedus: 228 lei;
- ajustare în favoarea statului: $228 \text{ lei} - 190 \text{ lei} = 38 \text{ lei}$.

Ajustarea pentru anul 2012:

- pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%;
- deducere autorizată: $760 \text{ lei} \times 70\% = 532 \text{ lei}$;
- deja dedus: 228 lei;
- deducere suplimentară permisă: $532 \text{ lei} - 228 \text{ lei} = 304 \text{ lei}$.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 15.000 lei plus 3.600 lei, reprezentând TVA calculat aplicând cota de 24%, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa, astfel:

- taxa nededusă: 2.660 lei;
- taxa colectată: 3.600 lei;
- ajustare permisă: $2.660 \text{ lei} \times 2/5 = 1.064 \text{ lei}$ (deoarece este mai mică decât taxa colectată).

Dacă presupunem că același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

- perioada rămasă din perioada de ajustare: 2 ani;
- taxa dedusă inițial: 1.140 lei;
- ajustare în favoarea bugetului de stat: $228 \text{ lei} \times 2/5 = 456 \text{ lei}$.

(7) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a), b) și d) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situația în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, nu se efectuează ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal.

(8) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării și se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operațiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele de la pct. 38 și 39.

(9) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (7). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcționare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, dacă bunul își încetează existența în cadrul perioadei de ajustare.

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), și deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de trei cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(10) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (4) lit.e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit. a) - c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. a) - d) din Codul fiscal se vor efectua ținându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(11) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

- a) data achiziției, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;
- b) valoarea (baza de impozitare) a bunului de capital;
- c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;
- d) taxa dedusă;
- e) ajustările efectuate conform art. 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(12) Prevederile art. 149 din Codul fiscal și ale prezentului punct se aplică și de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(13) În sensul art. 149 alin. (7) din Codul fiscal nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării fiecărui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.”

29. Punctul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

Art. 150 - (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiar al serviciilor care au locul în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153¹, careia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă

persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) și d).

(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) și care nu este înregistrată în România conform art. 153, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată în România conform art. 153, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133.

Norme metodologice:

55. (1) O persoană impozabilă care are sediul activității economice în România și livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operațiuni este considerat a fi în România conform art. 132 sau 133 din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activității economice nu participă la livrarea bunurilor și/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 150 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care bunurile ies din regimurile sau situațiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 151¹ din Codul fiscal și pct. 59.

(3) Prevederile art. 150 alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 132 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal.

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziționate intracomunitar taxa este datorată conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu și-a îndeplinit obligația

de a se înregistra în scopuri de TVA conform art.153 sau 153¹ din Codul fiscal.”

30. La punctul 59 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepția livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.”

31. Punctul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

Art. 152 - (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit.a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate aplica scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situația prevăzută la alin. (7) și (7¹), a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), a operațiunilor scutite cu drept de deducere și a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) se determină proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă.

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) ori, după caz, la alin. (5) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă conform art. 153.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depășește plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) sau, după caz, plafonul determinat conform alin. (5), poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de scutire pentru anul în curs, calculat proporțional cu perioada scursă de la începutul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 156¹. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere din evidența de TVA a persoanelor impozabile cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună decontul de taxă prevăzut la art. 156² pentru operațiunile realizate în cursul perioadei fiscale în care solicită scoaterea din evidență, indiferent de perioada fiscală

aplicată conform art 156¹, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evedențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu. Prin excepție, persoanele impozabile care solicită în cursul anului 2012 scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului alineat, nu au obligația să efectueze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidență, pentru bunurile/serviciile achiziționate până la data de 31 decembrie 2011 inclusiv.

(7¹) Dacă, ulterior scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligația să respecte prevederile prezentului articol și, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7²) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 153¹, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art 153. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;

c) abrogată.

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Norme metodologice:

61. (1) În sensul art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal. Echivalentul în lei al plafonului de 35.000 euro prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, determinat în funcție de cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării, rotunjit la următoarea mie, este de 119.000 lei.

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor art. 152¹ și 152² din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni determinată în conformitate cu prevederile art. 152¹ și 152² din Codul fiscal.

(4) Activele fixe corporale prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislația contabilă și care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv a bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și a activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data anulării calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție,

pentru serviciile neutilizate, precum și pentru situațiile prevăzute la alin. (6) lit.c) se efectuează potrivit art. 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) și art. 148 din Codul fiscal se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile corporale.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidențiază în ultimul decont de taxă depus conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal sau, după caz, potrivit art. 156³ alin.(9) din Codul fiscal. În situația în care organele de inspecție fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă și, după caz, vor solicita plata sau vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziționate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a locatarului/utilizatorului în baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, acesta are obligația, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 149 din Codul fiscal și pct.54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul transferului dreptului de proprietate, conform art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art.152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(11) Ajustările efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (10), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.”

32. La punctul 62, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la data respectivă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată, inclusiv taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost

înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată;

d) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă.”

33. Punctul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Regimul special pentru aurul de investiții

Art. 152³ - (1) Aurul de investiții înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995‰, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiții:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900‰;

2. sunt reconfecționate după anul 1800;

3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine;

și

4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depășește valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%;

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare și importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur și cuprinzând mai ales împrumuturile și schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum și operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures și forward, care dau naștere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele și pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzute la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele și în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4) - (6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poștă, cu confirmare de primire, după caz, și se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiași mandant care și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4) - (6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care și-a exercitat opțiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutateii sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325‰, precum și pentru livrările de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții și va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârșitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

Norme metodologice:

65. (1) În scopul implementării art. 152³ alin. (1) din Codul fiscal, greutatea acceptate pe piețele de lingouri cuprind cel puțin următoarele unități și greutăți:

Unitate	Greutăți tranzacționate
Kg	12,5 / 1
Gram	500 / 250 / 100 / 50 / 20 / 10 / 5 / 2,5 / 2
Uncie (loz = 31,1035 g)	100 / 10 / 5 / 1 / 1/2 / 1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz)	
(unitate de măsură chinezească)	10 / 5 / 1
Tola (10 tolas = 3,75 oz)	
(unitate de măsură, indiană)	10

(2) În sensul art. 152³ alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecționate după anul 1800 se înțelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la art. 152³ alin. (7) din Codul fiscal, trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă și trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum și dacă persoana impozabilă exercită opțiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum și baza de impozitare a acestora.

(4) În aplicarea prevederilor art. 152³ alin. (10) din Codul fiscal cumpărătorul, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, este persoana obligată la plata taxei pentru:

a) livrările în interiorul țării de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie;

b) livrările de aur de investiții efectuate în interiorul țării de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare pentru respectivele livrări.

(5) Regulile de aplicare a taxării inverse prevăzute la art. 160 din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător și în situațiile prevăzute la art. 152³ alin. (10) din Codul fiscal.”

34. Punctul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Art. 153 - (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediu fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediu fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 125¹ alin. (2) lit. b) și c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b);

3. operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport și serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (6). Nu sunt obligate să se înregistreze în România, conform acestui articol, persoanele stabilite în afara Comunității care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate. Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153, poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

c) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform art. 141 alin. (3).

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 151; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să își îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7¹) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili criteriile pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților

comerciale cu sediul activității economice în România care sunt înființate în baza Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția și are capacitatea de a desfășura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin.(7), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit.b), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data declarării ca inactivă;

b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, de la data înscrierii mențiunii privind inactivitatea temporară în registrul comerțului;

c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăși au înscris în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente;

d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art. 156², dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul;

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile care au perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol;

g) în situația prevăzută la art. 152 alin. (7).

Pentru situațiile prevăzute la lit. a) – e), anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este realizată din oficiu de către organele fiscale competente. Pentru situația prevăzută la lit. f), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Pentru situația prevăzută la lit. g), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile.

(9¹) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a) - e), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA astfel:

a) din oficiu, de la data la care a încetat situația care a condus la anularea înregistrării, pentru situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b);

b) la solicitarea persoanei impozabile în situația prevăzută la alin. (9) lit. c), dacă încetează situația care a condus la anulare de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

c) la solicitarea persoanei impozabile în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;

2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă.

După prima abatere prevăzută la alin. (9) lit. d), persoanele impozabile vor fi înregistrate în scopuri de TVA dacă îndeplinesc toate condițiile prevăzute de lege numai după o perioadă de 3 luni de la anularea înregistrării. În cazul în care abaterea se repetă după reînregistrarea persoanei impozabile, organele fiscale vor anula codul de înregistrare în scopuri de TVA și nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de reînregistrare în scopuri de TVA.

d) la solicitarea persoanei impozabile în situația prevăzută la alin. (9) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfășura activități economice cel mai târziu în cursul lunii următoare celei în care a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În situația în care persoana impozabilă nu depune o cerere de înregistrare în scopuri de TVA în maximum 180 de zile de la data anulării, organele fiscale nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de reînregistrare în scopuri de TVA;

Persoanele impozabile, aflate în situațiile prevăzute de prezentul alineat, nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art 11 alin. (1¹) și (1³).

(9[^]2) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art 153 și Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art 153 a fost anulată. Registrele sunt publice și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art 153 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării.

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfășurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență și procedura aplicabilă.

Norme metodologice:

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art.153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, sau optează pentru înregistrare conform art 153 alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (8) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127 din Codul fiscal, în timp ce pentru activitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfășoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituțiilor publice care desfășoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de deducere conform art. 141 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform art. 143, 144, 144¹ din Codul fiscal, și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și care are pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României va desemna unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, cu excepția celor pentru care înregistrarea este opțională, și la art. 153 alin. (5) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor prevăzute la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opțională, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA

persoana impozabilă nestabilă în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilă în România care urmează să realizeze operațiuni pentru care înregistrarea este opțională conform art. 153 alin.(4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport și servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, importuri de bunuri, operațiuni prevăzute la art. 141 alin.(2) lit.e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin.(3) și/sau operațiuni prevăzute la art. 141 alin.(2) lit.f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform art. 141 alin.(3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilă în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 alin.(4) din Codul fiscal, trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal și/sau că urmează să desfășoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport și a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere, vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

b) persoana impozabilă nestabilă în România, care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile stabilite la art. 153 alin.(4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezentele norme metodologice pentru operațiuni prevăzute la art. 141 alin.(2) lit.e) și f), dacă optează pentru taxarea acestora conform art. 141 alin.(3) din Codul fiscal;

2 trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România importuri, operațiuni prevăzute la art. 141 alin.(2) lit.f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii și/sau pentru alte operațiuni pentru care înregistrarea este opțională, respectiv: servicii de transport și servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, precum și contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

c) persoana impozabilă nestabilă în România care solicită înregistrarea conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, trebuie să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar.

(8) Dacă, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României și care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, și ulterior vor înființa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care, ulterior înregistrării respective, desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operațiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate și, după caz, din declarația pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operațiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România și înregistrată în scopuri de TVA care își încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilită în România care s-a înregistrat conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată

în scopuri de TVA conform art.153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilă în România care s-a înregistrat prin opțiune conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea și nici alte operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(13) În situația în care art. 153 din Codul fiscal prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operațiuni, dar această obligație este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecințele acesteia în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, precum și ale Codului de procedură fiscală.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, și care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activității economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabile în România.”

35. Punctul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

Art. 153¹ - (1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153, și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) și c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz la cerere, în următoarele situații:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8); sau

c) persoana respectivă își încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 153 alin. (9) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Norme metodologice:

67. (1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 126 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 Euro stabilit conform pct. 2 alin. (5) - (7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153¹ alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziții intracomunitare și după înregistrare, până la depășirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal dacă serviciile se încadrează în oricare din prevederile art. 133 alin. (3) - (7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității, sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile art.153¹ alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile art. 153¹ alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 153¹ din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare și pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, și care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din

structură, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153¹ din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare și pentru achizițiile de servicii intracomunitare, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfășurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.”

36. La punctul 72, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

b) să existe o procedură scrisă de acceptare a facturii;

c) cumpărătorul să fie stabilit în Comunitate;

d) atât furnizorul/prestatorul, cât și cumpărătorul, în cazul în care sunt înregistrați în România conform art. 153 din Codul fiscal, să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, înainte de a se emite facturi de către cumpărător în numele și în contul furnizorului/prestatorului, și să anexeze la notificare acordul și procedura de acceptare prevăzute la lit. a) și, respectiv, lit. b). În situația în care numai una dintre părți este înregistrată în România conform art. 153 din Codul fiscal, numai partea respectivă are obligația notificării organului fiscal competent;

e) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului/prestatorului;

f) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

g) factura să fie înregistrată într-un jurnal special de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.”

37. La punctul 73 alineatul (1) litera a) punctul 2, punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) alte modalități de garantare a autenticității sursei și integrității conținutului facturii decât cele prevăzute la pct. (i) și (ii);”

38. La punctul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„80. (1) În sensul art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 de euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal.”

39. Punctul 80¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Decontul special de taxă și alte declarații

Art. 156³ - (1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153¹;

b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹;

c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹;

d) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (4) și (6);

e) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente respectivei

achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, și care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 125¹ alin. (3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model și conținut vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125¹ alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării și rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152, dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării și rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA și accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 128 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153 și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161.

(9) Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin.(9) lit.g) care nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte pot depune o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161 sau privind corecția ajustărilor efectuate. Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin. (9) lit.g) și care trebuie să efectueze alte ajustări de TVA în conformitate cu prevederile din norme, depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit această obligație o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a) – e) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, în

conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1[^]1) și (1[^]3), până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

Norme metodologice:

80[^]1. (1) În aplicarea prevederilor art. 156[^]3 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi în sensul art. 125[^]1 alin. (3) din Codul fiscal și dacă se datorează sau nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată și care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153[^]1 din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156[^]3 alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România o achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 126 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform art. 142 din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislația altui stat membru a art. 143 alin.(2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[^]1 din Codul fiscal și care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[^]1 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea

acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată și care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156³ alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi și sunt achiziționate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 152² din Codul fiscal nu sunt achiziții intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 126 alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (1¹) și (1³) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declarația prevăzută la art. 156³ alin.(10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită, sau, după caz de cumpărător, conform prevederilor pct. 75.”

40. Punctul 80² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declarația recapitulativă

Art. 156⁴ - (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) și d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum

și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 și art. 138¹. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).

Norme metodologice:

80². (1) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în

Comunitate, prestatorul va raporta în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primește o confirmare oficială din partea autorității fiscale din statul membru în care operațiunea este impozabilă din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligația plății taxei pentru respectivele servicii conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.”

41. Punctul 81¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Registrul operatorilor intracomunitari

Art. 158² - (1) Începând cu data de 1 august 2010, se înființează și se organizează în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală Registrul operatorilor intracomunitari care cuprinde toate persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care efectuează operațiuni intracomunitare, respectiv:

a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit art. 132 alin. (1) lit. a) și care sunt scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) și d);

b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România;

c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile;

d) achiziții intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor art. 132¹;

e) achiziții intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153¹, de către

persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, și pentru care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 150 alin. (2).

(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153¹ persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent și înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin.(1).

(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 și 153¹ vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operațiuni.

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită și de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaților, cu excepția societăților pe acțiuni, și al administratorilor.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza și va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) lit. b) și va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.

(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală și/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(9) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens.

(10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor art. 153 alin. (9);

b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1);

c) persoanele înregistrate conform art. 153 sau 153¹, care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(11) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(12) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (9) și (10) pot solicita reînscierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condițiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, precum și persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru.

(12¹) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari își păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 sau 153¹, cu actualizarea corespunzătoare a informațiilor din acest registru.

(13) Organizarea și funcționarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere și de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(14) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹.

(15) În sensul prezentului articol, prin asociați, se înțeleg asociații care dețin minimum 5% din capitalul social al societății.

Norme metodologice:

81¹. (1) În sensul art. 158² alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România, prin asociați și administratori se înțelege numai asociații și administratorii societăților comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul societăților pe acțiuni, inclusiv a celor în comandită pe acțiuni, care au sediul activității economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu și al asociaților.

(3) Instituțiile publice, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu au obligația prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică corespunzător și în situațiile prevăzute la art. 158² alin. (8) lit. b) și alin. (10) lit. d) din Codul fiscal.”

42. Punctul 81² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Corectarea documentelor

Art. 159 - (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 – 147².

Norme metodologice

81². (1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor

facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹ din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) și ale art. 159 alin. (3) din Codul fiscal se aplică și pentru situațiile în care facturile de corecție se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal la depășirea plafonului prevăzut de art. 152 din Codul fiscal și organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile art. 159 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate și nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 155 alin. (11) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform art. 155 alin. (2) și (4) și art. 155¹ alin. (2) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informații în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofaktură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din autofactura inițială, numărul și data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie va emite o nouă autofaktură conținând informațiile și valorile corecte și concomitent va emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturii corectate. În situația în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situații se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturii anulate.”

43. Punctul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Măsuri de simplificare

Art. 160 - (1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. livrarea de deșuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;

3. livrarea de deșuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

4. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1-3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere.

b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;

c) livrarea de cereale și plante tehnice menționate în continuare, care figurează în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tarifal vamal comun:

Cod NC	Produs
1001 10 00	Grâu dur
1001 90 10	Alac (<i>Triticum spelta</i>), destinat însămânțării
ex 1001 90 91	Grâu comun destinat însămânțării
ex 1001 90 99	Alt alac (<i>Triticum spelta</i>) și grâu comun, nedestinate însămânțării
1002 00 00	Secară
1003 00	Orz
1005	Porumb
1201 00	Boabe de soia, chiar sfărâmate
1205	Semințe de rapiță sau de rapiță sălbatică, chiar sfărâmate
1206 00	Semințe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate
1212 91	Sfeclă de zahăr

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul

Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum și transferul altor unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeași directivă.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c) se aplică până la data de 31 mai 2013 inclusiv.

Norme metodologice:

82. (1) În sensul art. 160 alin. (5) din Codul fiscal, prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul țării se înțelege operațiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au locul livrării sau locul prestării în România conform art. 132, respectiv art. 133 din Codul fiscal, și sunt operațiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 160 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înțelege unitățile prevăzute la art. 3 lit. (m) și (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.

(5) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform art. 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la art. 145, 145¹, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

(6) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), dacă la data constatării de către organele de inspecție fiscală a neaplicării taxării inverse furnizorii/prestatorii și/sau beneficiarii se află în situația de insolvență potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, de insolvabilitate în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și în situații în care măsurile prevăzute la alin.(7) nu pot fi aplicate concomitent și la furnizor/prestator și la beneficiar deoarece cel puțin unul dintre aceștia se află în situații cum ar fi starea de inactivitate conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, suspendare din registrul comerțului, radiere din Registrul comerțului, anulare a codului de înregistrare în scopuri de TVA potrivit legii, regimul normal de taxare rămâne valabil aplicat dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală nu s-au produs consecințe fiscal-bugetare negative la furnizori/prestatori și/sau la beneficiari ca urmare a aplicării regimului normal de taxare;

b) aplicarea taxării inverse la furnizori/prestatori și/sau la beneficiari poate genera consecințe fiscal-bugetare negative.

(9) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 160 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 134 alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu. O persoană impozabilă aflată în stare de insolvență a emis facturi parțiale și/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parțiale și/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menține regimul aplicat la data exigibilității de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei

conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferența dintre valoarea livrării/prestării și sumele facturate în anul 2009.”

F. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”

1. La punctul 30², alineatele (5) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 108.

[...]

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

2. La punctul 31, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) În toate situațiile, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către solicitant autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorității fiscale teritoriale.”

3. La punctul 31, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

4. Punctul 32¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„32¹. Pentru asigurarea aplicării corecte a cursului de schimb valutar pentru calculul accizelor și a impozitului la țiteiul din producția internă, acesta va fi comunicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice în termen de 15 zile de

la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs care se va utiliza pe toată durata anului următor.”

5. La punctul 71 alineatul (2), literele d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) pentru țigarete:

Total acciza = $A1 + A2$,

în care:

$A1$ = acciza specifică

$A2$ = acciza ad valorem

$A1 = K1 \times R \times Q1$

$A2 = K2 \times PA \times Q2$

unde:

$K1$ = acciza specifică prevăzută în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal

$K2$ = acciza ad valorem prevăzută în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

PA = prețul de vânzare cu amănuntul

$Q1$ = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete

$Q2$ = numărul de pachete de țigarete aferente lui $Q1$

[...]

g) pentru produse energetice:

$A = Q \times K \times R$,

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, 1000 litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10 - 17 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate angro, aprobat prin decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei.”

6. La punctul 72 alineatul (4), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) Comisiile constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumite în continuare Comisii teritoriale.”

7. La punctul 73, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la

momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului. În cazul produselor energetice pentru care nu este prevăzut un nivel de accize, se datorează o acciză la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.”

8. La punctul 73, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) Prevederile alin. (9) și (10) se aplică în mod corespunzător și în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului național al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.”

9. La punctul 77¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Tutun prelucrat

Art. 206¹⁵

[...]

(2) Se consideră țigarete:

[...]

d) orice produs care conține total sau parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(5¹) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. d) și alin. (4) lit. c), produsele care nu conțin tutun și care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

„(3) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conțin tutun și care sunt încadrate în categoria „produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern”, în categoria „medicamente” sau în categoria „dispozitive medicale, potrivit Legii nr. 491/2003, privind plantele medicinale și aromatice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, Ordinului ministrului sănătății nr. 253/2010 privind înregistrarea dispozitivelor medicale.”

10. La punctul 82, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Procedura de eliberare a autorizațiilor de utilizator final nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.”

11. La punctul 82, după alineatul (20) se introduc două noi alineate, alineatele (20¹) și (20²), cu următorul cuprins:

„(20¹) În situația prevăzută la alin. (6), operatorul economic are obligația de a constitui și garanția aferentă calității de destinatar înregistrat.

(20²) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția prevăzută la alin. (20¹) se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.”

12. La punctul 82, după alineatul (21) se introduc două noi alineate, alineatele (21¹) și (21²), cu următorul cuprins:

„(21¹) Orice operator economic care deține autorizație de utilizator final, are obligația de a înștiința autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării.

(21²) În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului, operatorul economic are obligația de a prezenta, în fotocopie, documentul care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.”

13. La punctul 82, alineatul (22) și (23) litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(23) „a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal.”

14. La punctul 82 alineatul (23), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) a fost adusă orice modificare asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final cu nerespectarea prevederilor alin. (21¹) și (21²).”

15. La punctul 82, după alineatul (27) se introduce un nou alineat, alineatul (27¹), cu următorul cuprins:

„(27¹) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

16. La punctul 82, alineatele (34) și (35) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(34) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *procese metalurgice* se înțelege acele procese industriale de transformare ale materiilor prime naturale și/sau artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la Secțiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 24 - Prelucrarea metalelor de bază, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial L 393 din 30.12.2006 .

(35) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *procese mineralogice* se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la Secțiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 23 - Fabricarea altor produse minerale nemetalice, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului.”

17. La punctul 83, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În antrepozitul fiscal de depozitare al unui antrepozitar autorizat pentru producție sau al unei persoane afiliate acestuia este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile. În cazul produselor energetice, în antrepozitul de depozitare este permisă deținerea în regim suspensiv de accize și a produselor energetice accizabile de natura aditivilor sau a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru aditivare sau amestec.”

18. La punctul 83, după alineatul (22) se introduce un nou alineat, alineatul (22¹), cu următorul cuprins:

„(22¹) În situația în care micii producători de vinuri liniștite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații ca cele din documentul administrativ electronic pe suport de hârtie prevăzut în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea micul producător de vinuri liniștite, cât și de

autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.”

19. La punctul 83, alineatul (26) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23) – (25) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.”

20. La punctul 83 alineatul (27), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producția de bere.”

21. La punctul 84, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 206² - (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, denumită în continuare Comisie.

(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autorizarea de către Ministerul Finanțelor Publice a antrepozitelor fiscale pentru producția exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, precum și micile distilerii, prevăzute la art. 206¹⁴ alin. (4), se poate face și prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice:

(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații valabile emise de Comisie sau de Comisia teritorială.”

22. La punctul 84, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (4¹) - (4³), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 206²

[...]

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

[...]

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris și vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice:

(4¹) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru producție de produse accizabile, trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris și vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

- a) pentru producția de bere – 1.500.000 lei;
- b) pentru producția de bere realizată de micii producători – 500.000 lei;
- c) pentru producția de bere de maximum 2.500 hl pe an – 5.000 lei;
- d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 25.000 lei;
- e) pentru producția de vinuri peste 5.000 hl pe an – 50.000 lei;
- f) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 75.000 lei;
- g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri peste 5.000 hl pe an – 150.000 lei;
- h) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an – 100.000 lei;
- i) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an – 200.000 lei;
- j) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;
- k) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 1.001 și 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;
- l) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an – 1.000.000 lei;
- m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii – 10.000 lei;
- n) pentru producția de tutun prelucrat – 2.000.000 lei;
- o) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL – 4.000.000 lei;
- p) pentru producția de GPL – 500.000 lei;
- q) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți – 50.000 lei.

(4²) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(4³) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile, trebuie să depună o declarație pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 85 alin. (15¹) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38¹.”

23. La punctul 84, alineatele (5) - (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing financiar pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) - (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Sisești", cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul producției de alcool și băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.”

24. La punctul 84, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul propus. La această verificare se au în vedere îndeplinirea condițiilor de autorizare, precum și capacitatea de a respecta obligațiile antrepozitarului autorizat.”

25. La punctul 84, alineatele (8) , (9), (12) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Antrepozitarii propuși prevăzuți la alin. (7) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la data obținerii aprobării scrise.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități:

a) documentația tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit (specificație tehnică, standard de firmă sau similar), precum și alte documente din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile

produsului finit, natura și cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit;

b) o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantitățile de materii prime utilizate, cantitățile de produse finite obținute și consumurile de utilități.

[...]

(12) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită conform alin. (9) și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum și domeniul de utilizare al acestora, avizată de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri. Lista va cuprinde și o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al accizelor. Procedura prevăzută la alin. (8) - (11) se va aplica și antrepozitarilor propuși pentru producția de produse energetice.

[...]

(14) După încheierea probelor tehnologice, antrepozitarul propus are obligația ca în prezența reprezentantului autorității vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eșantioane identice. Fiecare eșantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială care predă spre analiză un eșantion către un laborator autorizat, urmând ca celălalt eșantion să fie păstrat ca probă-martor de antrepozitarul autorizat propus .”

26. La punctul 84, după alineatul (14) se introduc două noi alineate, alineatele (14¹) și (14²), cu următorul cuprins:

„(14¹) Pe baza rezultatelor analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (14), autoritatea vamală teritorială verifică dacă produsele analizate corespund încadrării tarifare, precum și încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile stabilite de autoritatea vamală centrală pe baza documentelor menționate la alin. (9).

(14²) În situația în care se constată diferențe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente față de încadrarea tarifară stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligația remedierii neconcordanțelor.”

27. La punctul 84, alineatele (17) - (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(17) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială va înainta această documentație autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau autorității teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, după caz,

însoțită de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul propus. Referatul va purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(18) Autoritatea fiscală centrală prin direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau, după caz, autoritatea teritorială care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;
- c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;
- d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricație, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta autorității vamale centrale documentația completă potrivit prevederilor alin. (9), în vederea obținerii încadrării tarifare a produsului, precum și încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.”

28. La punctul 84, după alineatul (19) se introduc cinci noi alineate, alineatele (19¹) - (19⁵), cu următorul cuprins:

„(19¹) În sensul prezentelor norme metodologice, prin noțiunea de *produs nou* se înțelege produsul finit accizabil care datorită caracteristicilor și proprietăților fizico-chimice și organoleptice este diferit de produsele accizabile existente în nomenclatorul de fabricație și încadrate în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal.

(19²) În situația prevăzută la alin (19), antrepozitarul autorizat poate desfășura activitatea de producție în condițiile în care a fost depusă documentația completă în vederea obținerii încadrării tarifare a produselor finite, precum și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(19³) Imediat după introducerea în fabricație a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligația îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) – (14²).

(19⁴) Procedura cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) – (14²) se aplică și pentru antrepozitarii autorizați atunci când autoritatea vamală teritorială consideră că este necesară această procedură.

(19⁵) În situațiile prevăzute la alin. (19³) și (19⁴), atunci când se constată diferențe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente față de încadrarea tarifară rezultată în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul autorizat are obligația de a plăti acciza aferentă încadrării efectuate de autoritatea

vamală centrală, inclusiv diferența pentru produsele deja eliberate pentru consum.”

29. La punctul 85, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare și barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.”

30. La punctul 85, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alineatul (13¹), cu următorul cuprins:

„(13¹) Obligatorietatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare și a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.”

31. La punctul 85, după alineatul (15) se introduc două noi alineate, alineatele (15¹) și (15²), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 206²³ - (1) Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

[...]

h) nivelul accizelor pentru produsul finit nu poate fi mai mic decât media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime potrivit prevederilor din normele metodologice;

Norme metodologice:

(15¹) Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcție de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime achiziționate și utilizate în vederea obținerii produsului finit, în funcție de consumurile specifice, împărțită la cantitatea totală de materii prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziționate și utilizate se stabilește de operatorul economic pe baza datelor privind cantitățile de materii prime utilizate pentru obținerea unei cantități de produs finit echivalente unității de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.

(15²) Media ponderată prevăzută la alin. (15¹) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materii prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.”

32. La punctul 86, alineatele (1). (3) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) După analizarea referatelor întocmite de autoritățile vamale teritoriale și a documentațiilor depuse de solicitant, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.

[...]

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.

[...]

(8) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale sau autorității teritoriale, după caz, modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.”

33. La punctul 86, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (9) și (11) vor fi soluționate potrivit procedurii de autorizare.”

34. La punctul 86, alineatele (12), (13) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (9) - (11) autoritatea vamală teritorială va înainta documentațiile către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, însoțite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității autorizării/reautorizării antrepozitului fiscal și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(13) Direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.

(14) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (3) și este valabilă de la data aprobării de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.”

35. La punctul 86, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (16), cu următorul cuprins:

„(16) Schimbarea calității unui contribuabil, prevăzută la art. 206²⁴ alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, în perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal nu atrage modificarea perioadei de valabilitate.”

36. La punctul 87, alineatele (1), (2) și (24) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc obligatoriu o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.

[...]

„(24) Intră sub incidența termenului de minimum 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, prin notificarea intenției respective autorității vamale teritoriale. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, această intenție va fi notificată și autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau după caz, autorității teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale. În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta atât autorității fiscale centrale sau teritoriale, după caz, cât și autorității vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.”

37. La punctul 88, alineatele (1), (2), (3), (5), (6), (10), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Măsura suspendării - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisie sau de către Comisiile teritoriale, după caz, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecințe fiscale, vor fi aduse la cunoștința autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau, după caz, autorității teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale în vederea analizării și dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale va fi adusă la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, această decizie va fi adusă și la cunoștința autorității vamale teritoriale, care în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte va proceda la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

[...]

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficiențelor de către organul de control acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie sau, după caz, către Comisia teritorială.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizației pentru un antrepozit fiscal - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, încetarea suspendării autorizației va fi dispusă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială, în baza referatului emis în acest sens de aceeași autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor înscrise în decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale.

[...]

(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni, de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale care va proceda la revocarea autorizației.

[...]

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia sau, după caz, Comisia teritorială a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

38. La punctul 89, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin o locație în care urmează să realizeze recepția de produse

accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la Oficiul Registrului Comerțului.

(5) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locații, cererea va fi însoțită de o declarație privind locațiile în care urmează a se realiza recepția acestor produse, precum și de dovada înregistrării acestora la Oficiul Registrului Comerțului.”

39. La punctul 89, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de destinatarul înregistrat propus.”

40. La punctul 89, alineatele (10), (21) și (25) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Autoritatea competentă eliberează autorizația de destinatar înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, , de Legea nr. 241/2005, pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

[...]

„(21) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la art. 206²⁹ din Codul fiscal;

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990,

[...]

(25) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

41. La punctul 90, subpunctul 90.1. alineatele (4), (5), (12) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Comisia eliberează autorizația de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de

Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(5) Pentru antrepozitarii autorizați care intenționează să achiziționeze produse accizabile din operațiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat și atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de declarația pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității și de lista produselor accizabile în care să fie menționate cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

[...]

(12) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (9);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele

reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

[...]

(15) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de expeditor înregistrat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

42. La punctul 91, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când expeditorul este din România, trebuie să fie însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 40.1.”

43. La punctul 94, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Modelul documentului pe suport de hârtie este prevăzut în anexa nr. 40.2..”

44. La punctul 98 subpunctul 98.1, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de antrepozitarul autorizat sau de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.”

45. La punctul 98 subpunctul 98.1, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorității fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

46. La punctul 98 subpunctul 98.2, alineatele (6) și (13) se abrogă.

47. La punctul 98 subpunctul 98.2, după alineatul (20) se introduc trei noi alineate, alineatele (21) – (23), cu următorul cuprins:

„(21) În toate situațiile de restituire, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de beneficiarul restituirii autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a

accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(22) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (21) autorității fiscale teritoriale.

(23) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

48. La punctul 98, după subpunctul 98.2 se introduce un nou subpunct, subpct. 98.3., cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Restituiri de accize

Art. 206⁴

[...]

(3¹) Pentru produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum în România și care ulterior sunt exportate, persoana care a efectuat exportul are drept de restituire a accizelor, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice:

98.3. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de către destinatari înregistrați și livrate la export, accizele plătite pot fi restituite la cererea acestora.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, destinatarul înregistrat va depune trimestrial până pe data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare expirării trimestrului, o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

- a) copia documentelor care atestă faptul că produsele respective au fost achiziționate de la un antrepozit fiscal dintr-un stat membru;
- b) copia facturii de livrare către cumpărătorul dintr-o țară terță;
- c) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;
- d) copia documentului care atestă plata accizelor la bugetul de stat.

(3) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, destinatarul înregistrat va depune o notificare la autoritatea vamală teritorială cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie livrate la export.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) va cuprinde următoarele informații:

- a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum care fac obiectul restituirii accizelor;
- b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum;
- c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;
- d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum.

(5) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de livrarea produselor accizabile la export, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(6) O copie a procesului verbal prevăzut la alin. (5) va fi anexată cererii prevăzute la alin. (2).

(7) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către destinatarul înregistrat autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(8) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (7) autorității fiscale teritoriale.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

49. La punctul 100, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de comerciantul expeditor autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.”

50. La punctul 100, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4) autorității fiscale teritoriale.

(4²) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

51. La punctul 101, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală teritorială unde comerciantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. Cererea va fi însoțită de:

- a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; și
- b) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice la prețuri fără accize; sau
- c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea „scutit de accize”.”

52. La punctul 101, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (5) – (7), cu următorul cuprins:

„(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de comerciant autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorității fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

53. La punctul 103, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de vânzător autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.”

54. La punctul 103, după alineatul (22) se introduc două noi alineate, alineatele (22¹) și (22²), cu următorul cuprins:

„(22¹) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (22) autorității fiscale teritoriale.

(22²) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

55. La punctul 105, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

56. La punctul 107, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului de vânzare cu amănuntul declarat.”

57. La punctul 108, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (8¹) și (8²), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Garanții

Art. 206⁵⁴

[...]

(4¹) Valoarea garanției nu poate fi mai mică decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcție de natura produselor accizabile ce urmează a fi realizate.

Norme metodologice:

(8¹) Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizati pentru producție nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:

- a) pentru producția de bere – 100.000 de euro;
- b) pentru producția de bere realizată de micii producători – 50.000 de euro;
- c) pentru producția de bere de maximum 2.500 hl pe an realizată de micii producătorii – 1.000 de euro;
- d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 5.000 de euro;
- e) pentru producția de vinuri peste 5.000 hl pe an – 10.000 de euro;
- f) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 20.000 de euro;
- g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri peste 5.000 hl pe an – 50.000 de euro;
- h) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an – 25.000 de euro;
- i) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an – 75.000 de euro;
- j) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 1.000 hl alcool pur pe an - 25.000 de euro;
- k) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 1.001 și 5.000 hl alcool pur pe an - 100.000 de euro;
- l) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an – 250.000 de euro;
- m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii – 2.500 de euro;

- n) pentru producția de tutun prelucrat – 1.000.000 de euro;
- o) pentru producția de produse energetice, cu excepția GPL – 2.000.000 de euro;
- p) pentru producția de GPL – 10.000 de euro;
- q) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți – 5.000 de euro;

(8²) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui garanția corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.”

58. La punctul 108, alineatele (20), (23), (24) și (29) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(20) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

[...]

(23) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu și-a respectat obligațiile legale privind plata accizei sau înregistrează orice alte obligații fiscale restante, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(24) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația, iar eventualele diferențe rezultate din actualizarea sau executarea garanției, în cazul antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați și al expeditorilor înregistrați, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația ori de la data actualizării garanției, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanției la autoritatea vamală teritorială, care va înștiința Comisia sau Comisia teritorială, după caz.

[...]

(29) În cazul antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, nivelul garanției se reduce de Comisie sau, după caz, de Comisia teritorială, după cum urmează:

a) cu 50%, în situația în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;

b) cu 75%, în situația în care în ultimii 5 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

59. La punctul 108, după alineatul (29) se introduce un nou alineat, alineatul (29¹), cu următorul cuprins:

„(29¹) Nivelul garanției reduse pentru antrepozitarii autorizați nu poate fi mai mic decât nivelul minim prevăzut la alin. (8¹).”

60. La punctul 108, alineatele (30) – (33) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(30) Prin conformarea cu prevederile legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat se înțelege depunerea declarațiilor și efectuarea plății la bugetul general consolidat a obligațiilor de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, inclusiv efectuarea eventualelor regularizări, în termenele legale. În situația în care plata accizelor se efectuează în termenul admis de Codul fiscal pentru întârzierea la plată a accizelor sau contribuabilul, din proprie inițiativă, corectează declarațiile de accize și efectuează plata eventualelor diferențe, condițiile de acordare a reducerii garanției nu sunt afectate.

(31) Nivelul de reducere a garanției stabilit potrivit prevederilor alin. (29), rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei sau a Comisiei teritoriale, după caz, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide ca la stabilirea garanției pentru acest nou antrepozit să aplice același nivel de reducere a garanției.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită reautorizarea, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanției.”

61. La punctul 109, alineatul (2) se abrogă.

62. La punctul 110 subpunctul 110.3, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize și va solicita restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate.”

63. La punctul 110 subpunctul 110.3, după alineatul (10) se introduc trei noi alineate, alineatele (11) - (13), cu următorul cuprins:

„(11) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către importator autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorității fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

64. Punctul 111 se modifică și va avea următorul cuprins:

„111. (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanții notificați de către fiecare stat membru la Comisia Europeană și acceptați de către aceasta și celelalte state membre.

(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, la un hectolitru de alcool pur, sunt:

- a) 1 gram de benzoat de denatoniu;
- b) 2 litri de metiletilcetonă (butanonă; și
- c) 0,2 grame de albastru de metilen.

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puțin două din următoarele:

- a) pentru industria cosmetică:
 1. Dietilftalat 0,1% în vol.;
 2. Ulei de mentă 0,15% în vol.;
 3. Ulei de lavandă 0,15% în vol.;
 4. Benzoat de benzil 5,00% în vol.;
 5. Izopropanol 2,00% în vol.;
 6. 1,2 propandiol 2,00% în vol.;
 7. Terțbutanol 800 g/1.000 l;
 8. Benzoat de denatoniu 10 g/1.000 l;
- b) pentru alte industrii:
 1. Alcoolii superiori 30 kg/1000 l;
 2. Violet de metil 1,0 g/1000 l;
 3. Monoetilen glicol 3,5 kg/1000 l;

4. Salicilat de etil/metil 0,6 kg/1000 l;
5. Albastru de metilen 3,5 g/1000 l;
6. Terțbutanol 800 g/1.000 l;
7. Etil terț butil eter 20 l/1.000 l;
8. Izopropanol 20 l/1.000l.”

(4) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat industriei cosmetice nu se va putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de lavandă și uleiul de mentă.

(5) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (2) și (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelu denaturant specific și descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denuranți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul va sta la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

(6) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanțe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat și de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(7) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin consum uman se înțelege consum uman alimentar.

(8) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producție alcool etilic - materie primă -, autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(9) Este permisă denaturarea numai a alcoolului etilic realizat în respectivul antrepozit fiscal de producție alcool etilic – materie primă.

(10) În vederea obținerii soluțiilor de spălat sau de curățare este permisă denaturarea numai a alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară.

(11) Este interzisă realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale a produselor care nu sunt destinate consumului uman, cu excepția alcoolului sanitar.

(12) Operațiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(13) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operațiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorității vamale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menționeze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturanții ce urmează a fi utilizați, procedura de denaturare, data și ora operațiunii de denaturare, destinația alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor;

c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare și desemnează reprezentantul său ori delegă competența către autoritatea vamală teritorială în a cărei rază se află punctul de lucru, în vederea supravegherii acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespund realității, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii.

d) operațiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operațiunii, cantitatea denaturată, substanțele și cantitățile utilizate pentru denaturare, precum și numele și semnătura reprezentantului autorității vamale.

(14) Antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool etilic - materie primă - poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alții decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(15) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoțită de documentul de însoțire prevăzut la pct. 102.

(16) În cazul prevăzut la art. 206⁵ alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, este scutit de la plata accizelor numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente, așa cum sunt definite în directivele 2001/82/CE și 2001/83/CE.

(17) În sensul art. 206⁵ alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin *proces de fabricație* se înțelege totalitatea procedurilor folosite pentru transformarea materiilor prime și a semifabricatelor în produse finite, cu condiția ca produsele finite să nu conțină alcool.

(18) În toate situațiile prevăzute la art. 206⁵ alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal.

(19) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206⁵ alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(20) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206⁵ alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie și utilizatorul materiei prime.

(21) Scutirea se acordă direct:

a) în situațiile prevăzute la art. 206⁵ alin. (1) lit. d), f), g) și h) din Codul fiscal;

b) în situațiile prevăzute la art. 206⁵ alin. (1) lit. a), c) și e) din Codul fiscal, precum și în situația realizării de alcool sanitar, pentru antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(22) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final.

(23) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(24) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(25) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic și produsele alcoolice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(26) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(27) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(28) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(29) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(30) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face

raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(31) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de alcool etilic și/sau de produse alcoolice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic și/sau produsele alcoolice achiziționate altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(32) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(33) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(34) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(35) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(36) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(37) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(38) Stocurile de alcool etilic și/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(39) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, autoritatea vamală centrală va asigura publicarea listei cuprinzând acești operatori economici pe pagina sa de web, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(40) În toate situațiile de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(41) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit procedurii de la pct. 93, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(42) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (40) și (41), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(43) În situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. b), c), e) și i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite restituirea accizelor.

(44) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic și/sau a produsului alcoolic sau copia avizului de însoțire pentru alcoolul etilic parțial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plății accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate și a documentelor aferente.

(45) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(46) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize și îl livrează către spitale și farmacii la prețuri fără accize în baza autorizațiilor de utilizator final deținute de acestea din urmă. În aceste condiții, prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele și farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută la art. 206⁵⁸alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(47) În situația prevăzută la alin. (46) depozitele farmaceutice vor păstra o copie a autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(48) Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor și farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor și farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

(49) În situațiile prevăzute la alin. (44) și (48), autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către utilizatori sau depozitele farmaceutice autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(50) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (49) autorității fiscale teritoriale.

(51) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(52) Denaturarea alcoolului etilic pentru obținerea alcoolului sanitar poate fi realizată numai în antrepozitul fiscal de producție în care se obține alcoolul etilic - materie primă.”

65. La punctul 113 subpunctul 113.1.1, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Scutirea se acordă direct și în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care dețin certificate de autorizare emise de Autoritatea Aeronautică Civilă provin din achiziții intracomunitare proprii.

(3²) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorii economici prevăzuți la alin. (3¹) provin din achiziții intracomunitare proprii, aceștia trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.”

66. La punctul 113 subpunctul 113.1.2 alineatul (11), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

67. La punctul 113 subpunctul 113.1.2 după alineatul (19) se introduce un nou alineat, alineatul (19¹), cu următorul cuprins:

„(19¹) În cazul în care produsele energetice provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import, distribuitorul autorizat este obligat la plata accizelor la bugetul de stat.”

68. La punctul 113 subpunctul 113.1.2, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Pentru cantitățile de produse energetice livrate la prețuri fără accize navelor, distribuitorul poate solicita restituirea accizelor. În acest sens, distribuitorul depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

- a) copia autorizației de utilizator final;
- b) copia facturilor de achiziție;
- c) dovada plății accizelor;
- d) un exemplar pe suport hârtie al jurnalului prevăzut la alin. (16) aferent lunii calendaristice în care sunt înscrise cantitățile pentru care se solicită restituirea accizei;
- e) copii de pe documentele de livrare.”

69. La punctul 113 subpunctul 113.1.2, după alineatul (22) se introduc trei noi alineate, alineatele (22¹) - (22³), cu următorul cuprins:

„(22¹) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de distribuitor autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(22²) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (22¹) autorității fiscale teritoriale.

(22³) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

70. La punctul 113 subpunctul 113.1.2, alineatul (24) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(24) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

71. La punctul 113 subpunctul 113.2, alineatele (12) și (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut

atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

[...]

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.”

72. La punctul 113 subpunctul 113.2, după alineatul (19) se introduc trei noi alineate, alineatele (19¹) - (19³), cu următorul cuprins:

„(19¹) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește quantumul accizei de restituit.

(19²) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (19¹) autorității fiscale teritoriale.

(19³) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

73. La punctul 113 subpunctul 113.3, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

74. La punctul 113 subpunctul 113.4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Operatorii economici pot solicita restituirea accizelor trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului.”

75. La punctul 113 subpunctul 113.4, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (4¹) - (4³), cu următorul cuprins:

„(4¹) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(4²) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4¹) autorității fiscale teritoriale.

(4³) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

76. La punctul 113 subpunctul 113.4, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

77. La punctul 113 subpunctul 113.7, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

78. La punctul 113 subpunctul 113.7, după alineatul (16) se introduc trei noi alineate, alineatele (16¹) - (16³), cu următorul cuprins:

„(16¹) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către beneficiar autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(16²) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (16¹) autorității fiscale teritoriale.

(16³) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

79. La punctul 113 subpunctul 113.7, alineatul (17) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

80. La punctul 113 subpunctul 113.11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În situațiile de acordare a scutirii directe, care necesită autorizație de utilizator final, aceasta se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.”

81. La punctul 113 subpunctul 113.11 alineatele (2), litera a), (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal.”

[...]

„(3) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

[...]

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.”

82. La punctul 113 subpunctul 113.11, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

83. La punctul 114, după litera f) se introduce o nouă litera, litera g), cu următorul cuprins:

„g) băuturi fermentate spumoase, altele decât bere și vinuri.”

84. La punctul 116, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Banderolele pentru marcarea băuturilor fermentate liniștite, altele decât bere și vinuri, a produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiu din fructe, produse intermediare, băuturi fermentate liniștite;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică.

[...]

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.”

85. La punctul 117 subpunctul 117.1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea competentă eliberează autorizația de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990,;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

86. La punctul 117 subpunctul 117.1, după alineatul (6) se introduc trei noi alineate, alineatele (6¹) – (6³), cu următorul cuprins:

„(6¹) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(6²) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de importator autorizat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(6³) Garanția poate fi executată atunci când se constată că importatorul autorizat înregistrează orice alte obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

87. La punctul 117 subpunctul 117.1, alineatele (8) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (7);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

(12) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de importator autorizat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

88. La punctul 117 subpunctul 117.2, după alineatul (18) se introduc două noi alineate, alineatele (19) și (20), cu următorul cuprins:

„(19) Marcajele expediate unui antrepozit fiscal de producție din alt stat membru, pot fi supuse operațiunii de distrugere în cadrul acestor antrepozite, atunci când se impune această operațiune și în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru respectiv.

(20) În situația prevăzută la alin. (19), dovada marcajelor distruse este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcă din România și care poartă viza autorității competente din statul membru în care a avut loc operațiunea de distrugere.”

89. La punctul 118, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci sigilați cu sigiliile organului de control care a efectuat confiscarea, fiecare colet/sac fiind însoțit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul și cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.

(4²) Listele de inventar se înregistrează în evidențele organului de control care a efectuat confiscarea și se menționează în cuprinsul procesului verbal de predare-primire.”

90. La punctul 118, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcă, în termen de maxim 30 de zile de la data primirii aprobării și în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.”

91. La punctul 118 după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În situația în care, cu ocazia efectuării distrugerii se constată existența unor sigilii deteriorate/rupte, precum și la solicitarea oricărui membru

al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conținutului coletelor/sacilor.”

92. La punctul 120 subpunctul 120.1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licență, antrepozitarul autorizat are obligația de a notifica acest lucru autorității vamale teritoriale și autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Activitatea desfășurată fără această notificare se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoțite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecție a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licență, cesiune, consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declarație, în baza contractelor de licență.”

93. La punctul 120 subpunctul 120.2, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curățări, decantări, degradate calitativ - în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la art. 206¹/⁶ alin. (2) din Codul fiscal către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei rază își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal, precum și de reprezentantul autorității vamale teritoriale din a cărei rază sunt colectate reziduurile. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producție produse energetice sau de către operatorii economici autorizați pentru operațiuni de ecologizare.

[...]

(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operațiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condițiile prevăzute de legislația în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială va fi notificată cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.”

94. La punctul 120, după subpunctul 120.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 120.4, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Condiții de distribuție și comercializare

Art. 206⁶/⁹

[...]

(1¹) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

Norme metodologice:

120.4. În sensul art. 206⁶⁹ alin. (1¹) din Codul fiscal, noțiunea de alcool etilic nu cuprinde distilatele.”

95. După punctul 120 se introduc două noi puncte, punctele 121 și 122, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

Art. 206⁷⁰ - Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită, nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 9-a din prezentul capitol.

Norme metodologice:

121. (1) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum și produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Alcoolul etilic și băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, pot fi valorificate de autoritățile competente către antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic - materie primă, numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face pe bază de factură fiscală care trebuie să respecte prevederile art.155 din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și pentru produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(5) Produsele accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare, cu excepția tutunurilor prelucrate, se valorifică către operatorii economici comercianți pe bază de factură fiscală specifică la prețuri care cuprind și accizele.

(6) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (2), (4) și (5) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.”

Codul fiscal:**Scutiri pentru tutun prelucrat**

Art. 206⁷ - (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice:

122. (1) Tutunul prelucrat reprezentând țigarete este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste științifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării științifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă numai antrepozitarilor autorizați pentru producția de țigarete, doar atunci când testarea este realizată direct de către aceștia sau prin intermediul unei societăți specializate în efectuarea testelor științifice sau privind calitatea produselor, în limita cantității de 200.000 de bucăți țigarete pe semestru.

(3) În accepția prezentelor norme metodologice, noțiunea de *teste științifice sau teste privind calitatea produselor* nu cuprinde testele de piață destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoțire a lotului de țigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor științifice sau celor privind calitatea produselor va fi avizul de însoțire a mărfii.”

96. Anexele nr. 33 și 35 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

97. După anexa nr. 38 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 38¹, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.

98. Anexele nr. 47, 48.1, 48.2, 48.3, 48.4, 48.5, 49, 52.1, 52.2, 53.1 și 53.2 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 4 – 14 la prezenta hotărâre.

G. Titlul IX – Impozite și taxe locale

1. La punctul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se datorează taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. Dacă o persoană juridică - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru aceeași clădire cu alte persoane, taxa pe clădiri va fi datorată de utilizatorul final.”

2. La punctul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„22. (1) Prin sintagma „încăperi care sunt folosite pentru activități economice”, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11, 14, 15 și 17 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror activități de producție, comerț sau prestări de servicii, astfel cum sunt definite în Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, altele decât destinațiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri. La stabilirea impozitului pe clădiri și a taxei pe clădiri, se ia în considerare și orice fel de contract încheiat în urma căruia se obține un venit.”

3. La punctul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Beneficiază de scutirile prevăzute la art. 250 alin. (1) pct.3 din Codul fiscal cultele religioase care îndeplinesc condițiile din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.”

4. La punctul 34 alineatul 1, după litera C se introduce o nouă literă, litera D, cu următorul cuprins:

„D. (1) Valoarea impozabilă pentru oricare dintre tipurile de clădiri, astfel cum sunt definite în tabelul prevăzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, reprezintă suma dintre:

a) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate pentru încăperile amplasate la celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) și c) cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m², din tabelul prevăzut la alin.(3) al art. 251 din Codul fiscal; prin sintagma „celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) și c)” se înțelege parterul, mezaninul și/sau etajul/etajele, după caz;

b) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare

unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m², din tabelul prevăzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 75%;

c) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m², din tabelul prevăzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 50%.

(2) În cazul clădirii care are încăperi amplasate la subsol, la demisol sau la mansardă utilizate atât ca locuință, cât și în alte scopuri decât cel de locuință, pentru nivelul respectiv, valoarea se calculează prin însumarea:

a) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. b), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință;

b) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. c), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință.

(3) Pentru determinarea valorii impozabile, potrivit prevederilor alin. (1), se utilizează următoarea formulă:

$$V_{IC} = V_a + V_b + V_c = (S_a \times V_t) + [S_b \times (V_t \times 75\%)] + [S_c \times (V_t \times 50\%)]$$

unde:

V_a , reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. a);

V_b , reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. b);

V_c , reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. c);

S_a , reprezintă suprafața construită desfășurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. a), respectiv suprafața construită desfășurată a încăperilor amplasate la celelalte niveluri decât cele la subsol, la demisol și/sau la mansardă;

S_b , reprezintă suprafața construită desfășurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv suprafața construită desfășurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință;

S_c , reprezintă suprafața construită desfășurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. c), respectiv suprafața construită desfășurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință;

V_t , reprezintă valoarea corespunzătoare din tabelul prevăzut la alin. (3) al art. 251 din Codul fiscal, exprimată în lei/m².”

5. Punctele 53 - 55 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

Art. 253

[...]

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între:

a) 10% și 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință;

b) 30% și 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință.

[...]

(9) Cota de impozit pentru clădirile cu destinație turistică ce nu funcționează în cursul unui an calendaristic este de minimum 5% din valoarea de inventar a clădirii, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (9) structurile care au autorizație de construire în perioada de valabilitate, dacă au început lucrările în termen de cel mult 3 luni de la data emiterii autorizației de construire.

Norme metodologice:

53. Consiliile locale adoptă hotărâri, în cursul fiecărui an, privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condițiile legii. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

54. (1) Prin lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, astfel cum sunt menționate la art.253 alin.(3¹) din Codul fiscal, se înțeleg acele lucrări care au ca rezultat creșterea valorii clădirii respective cu cel puțin 25%.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani, respectiv 5 ani, anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei stabilite, prin hotărâre a consiliului local, între 10% și 20%, respectiv 30% și 40%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Exemplu:

La data de 31 decembrie.2010, un contribuabil înregistrează în contabilitate reevaluarea clădirilor, iar după această dată, nu se mai efectuează nicio reevaluare.

În anii următori, cota impozitului pe clădiri va fi:

a) între 0,25-1,50%, în anii 2011, 2012 și 2013;

b) între 10-20%, în anii 2014 și 2015;

c) între 30-40%, în anul 2016 și următorii.

55. (1) Contribuabilii care dețin clădiri cu destinație turistică sunt obligați să depună o declarație pe proprie răspundere, până la data de 31 ianuarie a anului fiscal, privind funcționarea sau nefuncționarea unității de cazare în cursul anului,

în vederea încadrării în prevederile alin.(2), respectiv alin.(9) ale art.253 din Codul fiscal.

(2) Pentru încadrarea la alin.(2) al art.253 din Codul fiscal, la solicitarea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, contribuabilii au obligația de a pune la dispoziția acestuia documente justificative, aferente activității pentru care sunt autorizați, referitoare la funcționarea unității de cazare, cum ar fi: facturi de utilități, facturi fiscale, bon fiscal, state de plată a salariilor, etc.”

6. La punctul 57, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

(4) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe clădire este datorat de locator începând cu data încheierii procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing. Impozitul se stabilește pe baza valorii la care clădirea este înregistrată în contabilitatea locatorului.”

7. Punctul 58 se abrogă.

8. După punctul 60 se introduce un nou punct, punctul 60¹, cu următorul cuprins:

„60¹. În categoria clădirilor cu destinație turistică menționate la art. 253 alin. (9) din Codul fiscal intră: hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, hosteluri, vile turistice, cabane turistice, sate de vacanță, campinguri, căsuțe de tip camping, apartamente și camere de închiriat, pensiuni turistice, pensiuni agroturistice, case tradiționale, precum și alte unități cu funcțiuni de cazare turistice.”

9. Punctul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Art. 254

[...]

(8) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

Norme metodologice:

62. Structurile de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale întocmesc procesele-verbale menționate la art. 254 alin. (8) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri. Transmiterea proceselor-verbale către celelalte compartimente funcționale se face în termen de 3 zile de la întocmire.”

10. La punctul 63, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„63 (1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la art. 254 alin.(8) din Codul fiscal, determină concomitent, în condițiile Codului fiscal și ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.”

11. La punctul 70, alineatele (2) și (3) se abrogă.

12. La punctul 73, alineatele (2²) și (2³) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2²) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe teren este datorat de locator începând cu data încheierii procesului

verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2³) În cazul terenurilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, se datorează taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz. Dacă o persoană juridică-concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru același teren cu alte persoane, taxa pe teren va fi datorată de utilizatorul final.”

13. La punctul 77, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011.

14. La punctul 83, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„83 (1) În aplicarea prevederilor art.259 din Codul fiscal se vor avea în vedere reglementările din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

(2) Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.”

15. La punctul 84, alineatul (2) literele b) - d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) Ordonanța Guvernului nr. 28/2008 privind registrul agricol, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr.1632/2009 privind registrul agricol pentru perioada 2010 - 2014;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2010 - 2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice și al ministrului dezvoltării și prognozei nr.95/153/1998/3241/2010.”

16. La punctul 85, alineatele (2) și (3) se abrogă.

17. Punctele 94 și 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli generale

Art. 261. - (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

[...]

Norme metodologice:

[...]

94. (1) Contribuabilii care dețin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate/înregistrate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat, prevăzută la art.261 alin. (1) din Codul fiscal, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării/înregistrării.

(3) Contribuabilii ale căror mijloacele de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun acelorași obligații ca și cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării și, implicit acelorași sancțiuni.

(4) Contribuabilii ale căror mijloacele de transport sunt înregistrate la data de 1 ianuarie 2012, depun declarații fiscale până la data de 31 ianuarie 2012, inclusiv, iar impozitul aferent se datorează începând cu data de 1 ianuarie 2012.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea/înregistrarea temporară a mijloacelor de transport în România, aceștia au obligația să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea/înregistrarea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.”

18. După punctul 95¹, se introduce un nou punct, punctul 95², cu următorul cuprins:

„95². (1) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data încheierii

procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul datorează impozit pe mijlocul de transport și are obligația declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile.”

19. Punctele 105 - 106¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata impozitului pe mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare și microbuze, prevăzute în tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția și/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează impozitul prevăzut la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport care nu au fost înmatriculate niciodată în România, înregistrate în contabilitate ca mărfuri.

106¹. Pentru vehiculele istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare, Registrul Auto Român eliberează C.I.V. dacă vehiculul este atestat ca vehicul istoric și dacă corespunde în ceea ce privește verificarea stării tehnice, menționând în C.I.V.-urile eliberate vehiculelor istorice textul „vehicul istoric”.”

20. Punctul 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

„114. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are carte de identitate a vehiculelor distinctă, chiar dacă circulă în combinație.

(2) În cazul în care mijlocul de transport cu tracțiune mecanică și remorca, semiremorca sau rulota au carte de identitate a vehiculelor comună, impozitul datorat este cel prevăzut la art.263 alin.(5) din Codul fiscal.”

21. La punctul 122, alineatele (4) - (7) se abrogă.

22. Punctul 147 se modifică și va avea următorul cuprins:

„147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice și asociațiile familiale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare.”

23. La punctul 153, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„153 (1) Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfășurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 cu modificările și completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.”

24. La punctul 155, alineatul (1) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

25. La punctul 160 litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) pentru lucrările privind autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesiune în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.337/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

26. Punctul 161 se modifică și va avea următorul cuprins

„161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții și reparații finanțate din fonduri publice prevăzute în componentele bugetului general consolidat.”

27. La punctul 163, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Nu se includ în valoarea serviciilor de reclamă și publicitate, serviciile de decorare, neutralizare și întreținere reclamă.”

28. La punctul 173, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, republicată;

b) Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2823/1566/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice și privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autori

sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autori ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, cu modificările și completările ulterioare.”

29. După punctul 175 se introduce un nou punct, punctul 175¹, cu următorul cuprins:

„175¹. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete de intrare la spectacole prin sistem propriu de înscriere și numerotare, folosind programul informatic propriu, cu respectarea prevederilor art. 274 alin. (4) din Codul fiscal, precum și a conținutului minimal obligatoriu al biletelor și abonamentelor de intrare la spectacol conform Hotărârii Guvernului nr.846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidența și gestionarea abonamentelor și biletelor de intrare la spectacole.”

30. La punctul 178 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența activităților specifice grupeii 932 din CAEN - alte activități recreative.”

31. La punctul 180 alineatul (1), poziția II se modifică și va avea următorul cuprins:

„II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii prevăzute la alin. (2) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel;

- a) localități urbane de rangul 0 8,00;
- b) localități urbane de rangul I 5,00;
- c) localități urbane de rangul II 4,00;
- d) localități urbane de rangul III 3,00;
- e) localități rurale de rangul IV 1,10;
- f) localități rurale de rangul V 1,00;”

32. La punctul 185, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins.

„(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul anului și se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice.”

33. Punctul 188 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Calculul taxei

Art. 279

[...]

(2) Pentru șederea într-o unitate de cazare, consiliul local instituie o taxă hotelieră în cotă de 1% din valoarea totală a cazării/tariful de cazare

pentru fiecare zi de sejur a turistului, care se încasează de persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, odată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

Norme metodologice:

188. În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota de 1% se aplică la valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, valoare care nu include T.V.A.”

34. La punctul 220, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Scutiri și facilități stabilite de consiliile locale

Art. 286

[...]

(8) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pe o perioadă de minimum 7 ani, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor finalizării lucrărilor de reabilitare, pentru proprietarii apartamentelor din blocurile de locuințe și ai imobilelor care au executat lucrări de intervenție pe cheltuială proprie, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.158/2011.

(9) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri/taxei pe clădiri pe o perioadă de 5 ani consecutivi, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor, pentru proprietarii care execută lucrări în condițiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor.

Norme metodologice:

(3) Facilitățile prevăzute la art.286 alin.(8) și (9) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea, pentru lucrările de reabilitare energetică, astfel cum sunt prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011 , cu modificările ulterioare, precum și pentru lucrările de creștere a calității arhitectural-

ambientale realizate în condițiile Legii nr. 153/2011, privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările ulterioare.”

H. Titlul IX² – Contribuții sociale obligatorii

1. După punctul 3 se introduc două noi puncte, punctele 3¹ și 3², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale

Art. 296⁴ - (1) Baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), reprezintă câștigul brut realizat din activități dependente, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, care include:

[...]

c) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

Norme metodologice:

3¹. În această categorie se includ indemnizațiile persoanelor alese în consiliul de administrație/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină și altele, cu excepția indemnizațiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 296⁴ alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Art. 296⁴. – (1)

[...]

e) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

Norme metodologice:

3². În această categorie se includ: administratorii, membrii consiliului de administrație, consiliului de supraveghere și comitetului consultativ, precum și reprezentanții statului sau reprezentanții membrilor consiliului de administrație, fie în adunarea generală a acționarilor, fie în consiliul de administrație, după caz.”

2. Punctele 4 și 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale

Art. 296⁴

[...]

g) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

Norme metodologice:

4. Sumele prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. e) și g) din Codul fiscal, cu excepția indemnizațiilor de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București, intră în baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiași societăți sau din afara ei, indiferent dacă sunt pensionari sau angajați cu contract individual de muncă.

5. Se includ în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, sumele prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. e) și g) din Codul fiscal.”

3. După punctul 6, se introduce un nou punct, punctul 6¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:**Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale****Art. 296⁴**

[...]

n) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

Norme metodologice:

6¹. În această categorie se includ remunerațiile acordate în baza contractului de mandat, președintelui și membrilor comitetului executiv; remunerația cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 296⁴ alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.”

4. Punctele 7, 8 și 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:**Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale****Art. 296⁴**

[...]

o) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii;

p) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

Norme metodologice:

7. În baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) din Codul fiscal, se include și suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 296⁴ alin. (3) din Codul fiscal, în cazul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Codul fiscal:**Art. 296⁴**

[...]

u) orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice:

8. Avantajele asimilate salariilor includ, fără a fi limitate la acestea, următoarele:

a) împrumuturi nerambursabile;

b) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului.

9. Veniturile care se includ în câștigul brut realizat din activități dependente, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii sunt cele prevăzute la art. 296⁴ din Codul fiscal, care se completează cu prevederile de la pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal, date în aplicarea art. 55 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, mai puțin veniturile asupra cărora nu există obligația plății contribuțiilor sociale potrivit reglementărilor generale și specifice fiecărei contribuții sociale, precum și celor din legislația privind asigurările sociale.

În baza de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii se includ și veniturile realizate ca urmare a activităților de creare de programe pentru calculator și cele realizate de către persoanele cu handicap grav sau accentuat, care sunt scutite de la plata impozitului pe venit.

La încadrarea sumelor și avantajelor acordate în excepțiile generale de la baza de calcul se aplică regulile stabilite prin Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal.”

5. Punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:***„Codul fiscal:***

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de angajatori, entități asimilate angajatorului și orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor

Art. 296⁵

[...]

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câștigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) corectată cu excepțiile prevăzute la art. 296¹⁵ și art.296¹⁶ lit. b). În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate se includ și veniturile prevăzute la art. 296¹⁷ alin. (6).

Norme metodologice:

11. În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ și următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.”

6. Punctele 12 și 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de angajatori, entități asimilate angajatorului și orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor

Art. 296⁵

[...]

(2¹) Pentru persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câștigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) corectată cu excepțiile prevăzute la art. 296¹⁵ și art. 296¹⁶ lit. e). În baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate se includ și veniturile prevăzute la art. 296¹⁷ alin.(7). Baza lunară de calcul a contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților din luna pentru care se calculează contribuția și valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe țară garantate în plată.

Norme metodologice:

12. În baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ și următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

13. Contribuția pentru concedii și indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se va evidenția distinct în anexa 1.1 <<Anexa angajator>> la <<Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate>>.”

7. Punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Excepții specifice

Art. 296¹⁶ - Se exceptează de la plata contribuțiilor sociale, următoarele venituri:

a) la contribuția de asigurări sociale, veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) literele l), q), r), s), ț), precum și la literele o) și p) pentru partea care depășește nivelul prevăzut la art.296¹¹; de asemenea, se exceptează indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București, precum și prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

Norme metodologice:

20. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale, următoarele:

a) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

b) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

c) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

d) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

e) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

f) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, pentru partea care depășește nivelul prevăzut la art. 296¹;

g) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru partea care depășește nivelul prevăzut la art. 296¹;

h) indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

i) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.”

8. Punctul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Excepții specifice

Art. 296¹⁶

[...]

b) la contribuția de asigurări sociale de sănătate, veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. o), p) și ț);

Norme metodologice:

21. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, următoarele:

a) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, numai pentru contribuția individuală;

b) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

c) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.”

9. Punctul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Excepții specifice

Art. 296¹⁶

[...]

e) la contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate:

e1. veniturile acordate potrivit legii, cadrelor militare în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special care își desfășoară activitatea în instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională;

e2. veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. g), h), j), l), n), p), s), ș), t) și ț).

Norme metodologice:

22. Sunt exceptate de la plata contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate următoarele:

a) veniturile acordate potrivit legii, cadrelor militare în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special care își desfășoară activitatea în ministerele și instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională;

b) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

c) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

d) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

f) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

g) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

h) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

i) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

j) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

k) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.”

10. Punctul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Excepții specifice

Art. 296¹⁶

[...]

c) la contribuția de asigurări pentru șomaj:

c1. veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. d), e), g), h), j), l), n), p), r), s), ș), t) și ț);

c2. prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

c3. veniturile obținute de pensionari;

c4. veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice și respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligația plății contribuției de asigurare pentru șomaj, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație;

c5. compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă sau de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere;

c6. veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii și perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii;

c7. drepturile de salariu lunar acordate polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit legii.

Norme metodologice:

23. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru șomaj, următoarele:

a) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

b) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

c) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii,

comitete și altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

d) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

e) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

f) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

g) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

h) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

j) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

k) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

l) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

o) veniturile obținute de pensionari;

p) veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice și respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație, care se supun plății contribuției de asigurare pentru șomaj;

q) compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă sau de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere, altele decât cele prevăzute la lit. j), k), l) și m).

r) veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii și perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii, care se supun plății contribuției de asigurare pentru șomaj.

s) drepturile de salariu lunar acordate polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit legii.”

11. Punctul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Excepții specifice

Art. 296¹⁶

[...]

d) la contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale:

d1. veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. c), d), e), g), h), j), l), n), q), r), s), ș) și ț);

d2. veniturile realizate de polițiști, funcționarii publici cu statut special și personalul civil din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională;

d3. prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Norme metodologice:

25. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, următoarele:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

b) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

c) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

d) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

e) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

f) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

g) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

h) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

j) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

k) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

l) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) veniturile realizate de polițiști, funcționarii publici cu statut special și personalul civil din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională;

o) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuția pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale nu se datorează pe perioada practicii profesionale a elevilor, ucenicilor și studenților.”

12. Punctul 26 se abrogă.

Art. II. - Ordinele ministrului finanțelor publice și cele ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzute la pct. 108 alin. (23), pct. 113.1.2 alin. (24), pct.113.2 alin. (19), pct. 113.4 alin. (5), pct. 113.7 alin. (17) și pct. 117.1 alin. (6³) din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin Hotărârea nr.44/2004 se adoptă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. – Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția pct. 22, 31, 57, 59, 83 și 84 ale art.I lit. F care se aplică începând cu data de 31 ianuarie 2012.

Art. IV. – Formularul prevăzut la art. I, lit. D, pct.10 din prezenta hotărâre se utilizează de plătitorii de venituri pentru declararea veniturilor obținute începând cu 1 ianuarie 2012 de nerezidenți din România.

Art. V. - (1) Operatorii economici prevăzuți la art. I lit. F pct. 11 din prezenta hotărâre, au obligația de a constitui și garanția aferentă calității de destinatar înregistrat până la data de 29 februarie 2012, inclusiv. În acest sens, aceștia vor depune la autoritatea vamală teritorială documentele care atestă constituirea garanției. Neconstituirea garanției atrage revocarea autorizației de destinatar înregistrat.

(2) Autoritatea vamală teritorială va transmite Comisiei, până la data de 15 martie 2012, listele destinatarilor înregistrați care s-au conformat prevederilor alin. (1), precum și a celor care nu s-au conformat. Aceste liste vor fi însoțite de documentele depuse de către destinatarii înregistrați.

(3) Revocarea autorizației de destinatar înregistrat se face prin decizie a Comisiei.

(4) Cererile pentru acordarea autorizațiilor de antrepozit fiscal pentru producția exclusivă de vinuri realizate de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, precum și pentru micile distilării, însoțite de documentațiile aferente, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri la Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, vor fi transmise spre soluționare comisiilor constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală până la data de 15 februarie 2012. De asemenea, vor fi predate și documentele aferente operatorilor economici care dețin astfel de autorizații.

(5) Operatorii economici comercianți care dețin în stoc la data de 30 ianuarie 2012, inclusiv, băuturi fermentate liniștite, altele decât bere și vinuri, deja eliberate pentru consum și nemarcate, pot comercializa aceste produse până la epuizarea stocurilor.

Art. VI. – Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

**PRIM-MINISTRU
EMIL BOC**

**Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu**

Nr. 50 din 25 ianuarie 2012